

Vsake naše Iskrice iz Gorišnice so zgodba zase, so nekaj novega, posebnega. In prav take so tudi Iskrice, ki jih sedaj držite v rokah. Res je sicer, da so tudi tokrat zasnovane in postavljene v že ustaljen okvir, a so kljub temu nove in posebne, to pa predvsem zato, ker smo jih v veliki meri (ob pomoči vseh vas, učenk, učencev ter učiteljic in učiteljev, seveda, ki ste prijazno odstopili svoje prispevke) tokrat prvič ustvarjali sedmošolci, ki obiskujemo izbirni predmet šolsko novinarstvo.

Če nam bo uspelo, da boste ob branju Iskrice uživali in vas bodo uspele potegniti v zgodbo, skozi katero vsakodnevno korakamo učenci, učitelji, vzgojiteljice in vsi ostali zaposleni na naši šoli, potem je naš cilj dosežen. Potrudili smo se vključiti čim več vaših prispevkov, če pa je kateri slučajno izpadel, pa nam nikaar ne štejte za hudo – na 40 straneh opisati vse, kar se pri nas dogaja, ni mačji kašelj.

Predlagamo, da si v lonček natočite topel čaj, se udobno namestite, pokrijete z najmehkejšo odejo in pričnete z listanjem naslednjih strani. Naj vas naše Iskrice pogrejejo, vam na obraz narišejo nasmeh in naj vas iskrice toplote in ljubezni spremljajo tudi v prihodnjih čarobnih prazničnih dneh!

Ela in Teja

Domoznanski oddelek

37

ISKRICE IZ
2019/2020

KNJIZNICA IVANA POTRČA PTUJ

37.091.8(497.4Gorišnica)

6016384,17

COBISS

ISKRICE

iz Gorišnice

Časopis OŠ Gorišnica, december 2019, letnik 9, številka 16, naklada 600 izvodov

Poštenost

Poštenost je temelj odnosov, brez nje ne more biti prijateljstva ali česar koli več. Pomembna je za vse in njeno nasprotje boli.

Nika Leben, 9. a

Poštenost je vrednota, ki je cenjena in bi morala biti bolj razširjena. Poštenost je takrat, ko ti nekdo zaupa in se lahko zanese nate.

Filip Kokol, 9. a

Beseda poštenost zame pomeni, da ne lažeš in poveš po resnici oz. narediš nekaj, kar je prav.

Kaja Graber, 9. a

Sedaj je na svetu zelo malo poštenosti oz. je več ni, saj si ljudje ne zaupamo več tako in večina ljudi laže.

Ivona Hameršak, 9. a

Poštenost je pravičnost in da drugim ne delaš krivice.

Laura Horvat, 9. a

Poštenost: da si pošten, pravičen, narediš to, kar rečeš, se ne lažeš.

Kimi Kuhar, 9. a

Da ne lažeš, ne kradeš in da držiš besedo.

Tilen Dvoršak, 9. a

Poštenost pomeni, da si pošten do nekoga, npr. med igro moraš biti pošten in ne smeš goljufati. Pomeni pa tudi, da izpolniš obljube in ne lažeš.

Anej Založnik, 7. b

Poštenost je zame vrednota, ki je nimajo vsi. Pomembno je, da tudi če si nekaj neizmerno želiš, to vedno pridobiš na pošten način, brez goljufije.

Rahela Zamuda, 7. b

Meni pomeni poštenost, da si pravičen do drugih ljudi. Z njimi ravnaš odkrito in ne govoriš za njihovim hrbtom, ampak jim vse, kar jim želiš povedati, poveš v obraz.

Aneja Toplak, 7. b

Poštenost je redka, je zelo posebna in spoštovanja vredna.

Naja Geč, 7. b

Poštenost je mentalno presojanje med nečim, kar se osebi zdi prav in kar se ji ne zdi prav.

Timon Vertič, 9. b

Poštenost je, ko rad pomagaš, ne lažeš, si ne izmišljuješ, ne kradeš in si pošten do ljudi.

Julija Korez, 9. b

Poštenost je krepost, ki nas spodbuja, da ne lažemo v neki situaciji, saj je življenje potem preprostejše.

Živa Trunk, 9. b

Poštenost nam pove, kakšen je človek po značaju in koliko mu lahko zaupamo. Poštenost je tudi, ko je sojeno narobe in povemo resnico, četudi je ta slaba za nas.

Blaž Žnidarič, 9. b

... je dobra lastnost človeka, ki jo lahko storiš za bližnjega prijatelja, družino. Pošten si, ko nimaš krive vesti.

Dora Šandor, 9. b

Človek je pošten, če je do drugih pravičen in z njimi ravna odkrito, ne zahrbtno.

Tajda Horvat, 9. b

Zame je poštenost, da če imaš npr. veliko denarja, ga nekaj podariš drugim.

Nejc Petek, 7. a

Poštenost je zame več stvari: da ne goljufaš in s tem ne uničuješ igre ter da vedno in povsod znaš deliti med vse ljudi.

Gal Bezjak, 7. a

Poštenost je vrednota, ki bi jo moral vsak upoštevati in spoštovati. Pošten si, ko napako, ki jo spregledaš, priznaš in se soočiš z dejstvom, da si nekaj storil narobe.

Teja Hebar, 7. a

Poštenost je vrednota, ki jo mora vsak negovati. Če tvoj prijatelj goljufa pri igri, ne hodi po njegovih stopnjah, ker če si sam pošten, se ti bo to sčasoma vrnilo.

Sara Vozlič, 7. a

Kaj je poštenost? Če za nekoga rečete, da je pošten, to pomeni, da govori po resnici, drži besedo in stori, kar je rekel, da bo. Poštenost je navada, ki največ pripomore k dobremu glasu in je tudi njegova najboljša obramba.

Noel Pignar, 7. a

Poštenost je vrednota, ki veliko pripomore k dobremu glasu o učitelju. Učitelj je lahko prijazen, odkrit, deloven, dobro razlaga ... Vse te lastnosti ne pomenijo veliko, če učitelj ni pošten in pravičen.

Učiteljica Tina Erhatic

KAJ SPLOH JE POŠTENOST

Kaj sploh je poštenost? To je ena izmed najbolj pomembnih lastnosti človeka, spretnost izogibanja laži in obenem tudi govorjenje resnice. V prvi vrsti je pomembno, da ne lažeš samemu sebi. Samozavesten in močan pogled imajo samo tisti, ki so pošteni do sebe in do drugih. Poštenost je nekaj, kar je v notranjosti, v karakterju človeka, kar je v skladu z njegovo vestjo.

Pošten človek zna globoko analizirati svoje misli, dejanja, čustva, svoje namere in želje. V življenju se velikokrat zgodijo takšne situacije ali problemi, pri katerih se vklopi »mehanizem izgovorov«, ki nas začne usmerjati v laži ali pa v nekaj, kar je proti naši vesti. Zapomnite si: neresnica, laž, goljufanje in podobno se skoraj vedno

izvejo! Laži so kaznive. Če maščevanje ali kazen ne bosta prišla na dan takoj, vas bosta zagotovo dohitela v drugačni situaciji.

Kako izgleda poštenost? To ne pomeni, da vsem pokažete ključ od svoje hiše, da poveste kodo svoje bančne kartice ali kaj podobnega. Pameten in pošten človek se mora zavedati, kdaj mora govoriti resnico in kdaj lahko ali mora biti tiho.

Poštenost je zelo dragoceno darilo, ne pričakujte ga od vseh. Zapomnite si eno zelo pomembno pravilo poštenosti: če vaša resnica in poštenost nista v dobro drugemu človeku, bo bolje, če boste tiho. Vsak se mora navaditi biti pošten do sebe in seveda do ostalih. Ampak to ne pomeni, da boste

vedno imeli prav. Poštenega človeka ponavadi ustvarijo življenje, okolica in starost. Med odraščanjem tisti, ki laže ali goljufa in se zanaša na prevare, pridobi veliko materialnih koristi, a v prihodnosti še več izgubi.

Želim povedati naslednje: vsaka laž in prevara bo zagotovo čez nekaj časa razkrita. Težav in škode bo za nepoštene ljudi veliko več, kot dobička od tega. Vem, da mi tisti, ki zdaj to berejo, ne bodo verjeli, ker ... takšni smo! Ne verjamemo, dokler ne preverimo sami. Mimogrede – to je zakon razvoja in napredka človeštva. Če bi bili vsi pravi in pošteni, bi še vedno lovili mamute.

Vadym Iachmin, 9. b

Drage učenke, učenci, spoštovani sodelavci!

V prazničnem decembru poleg težko pričakovanih božično-novoletnih praznikov praznujemo tudi dan samostojnosti in enotnosti. Ideja o samostojni državi Sloveniji je bila bolj ali manj prisotna v narodu vse od nastanka države Karantanije v 7. stoletju. Oživel je z objavo političnega programa Zedinjena Slovenija leta 1848. Ozaveščanje prebivalcev Slovenije, da se lahko le z lastno samostojno državo enakopravno vključijo v razvojne tokove razvitega sveta in v njem prevzamejo vso odgovornost za svojo prihodnost, je dokončno dozorelo v osemdesetih letih preteklega stoletja in pripeljalo do trenutka, ko je bila odločitev neodložljiva: to je bil trenutek plebiscita 23. 12. 1990, na katerem smo se z neverjetno prepričljivo večino izrekli za neodvisnost. In čeprav se po devetindvajsetih letih trenutek odločitve za samostojnost in spomin na njeno razglasitev zdita že oddaljena, se takratni dogodki in ravnanje vse bolj potrjujejo kot ključni za vse, kar se je v Sloveniji dogajalo poslej in kar se še bo. Tega

se slovenske državljanke in državljani globoko zavedamo. Tedanja prelomna poteza, ki se je izkazala za pravilno, smiselno in utemeljeno, nam vliva pogum in optimizem, da bomo uspešno obvladovali tudi vse morebitne težave v prihodnosti. Prihajajoči božični prazniki naj s svojim sporočilom prinesejo vsem nam veliko optimizma in moči, da bomo

zmogli dovolj življenjske vedrine in moči, da se soočimo z izzivi, ki nas čakajo. Naše življenje naj bo obdano z optimizmom in z željo delati dobro, delati za sočloveka, delati z ljubeznijo. Spoštujmo drug drugega, spoštujmo ljudi, s katerimi delamo in se z njimi srečujemo.

Milan Šilak, ravnatelj

*V letu, ki prihaja, vam želim,
da obdržite vse svoje dobre lastnosti,
da dosežete plemenite cilje,
še naprej bogatite svoje znanje in zavest
ter da nesebično delite ljubezen,
ki jo premorete.*

Milan Šilak,
ravnatelj

OD MALČKA DO PRVOŠOLČKA

BILI SMO NA DOMINKOVI DOMAČIJI

Dominkova domačija je najstarejša obnovljena hiša v Sloveniji, zgrajena v panonskem slogu. Stoji v naselju Gorišnica ob cesti Ptuj–Ormož. Zgrajena je bila okrog leta 1700 in ima značilno obliko črke L. Stavba je lesena oz. cimprana ter krita s slamo.

Zaradi naštetih dejstev smo se v skupinah Oblački in Zmajčki odločili za ogled Dominkove domačije in pogovor z gospo Ireno Trunk, ki nam je prijazno razkazala domačijo in nam približala čas, v katerem je kot zadnja stanovalka v tej hiši živela Dominkova Kata, kot so jo sovaščani radi klicali.

Otroke je prevzela majhnost prostorov in črna kuhinja. Prav posebno zanimiv je bil zanje gospodarski del, v katerem je veliko starega orodja in pripomočkov za obdelovanje zemlje in košenje travnikov. Večina otrok je te predmete videla prvič. Otroci so se

srečali tudi s starimi kmečkimi običaji, kot so »klopfanje« sončnic in česanje sirka.

Med obiskom Dominkove domačije nas je obiskala gospa Slavica Vodušek, babica Mete Vodušek, ki nam je prinesla sok in še veliko drugih dobrot, da smo se okrepčali ter se nato polni energije in lepih doživetij odpravili nazaj v vrtec.

Gospa Irena nam je iz sirka naredila metlo, ki smo jo odnesli s seboj v vrtec. Počakali bomo na prvi sneg, da naredimo snežaka. Na glavo mu bomo povezili star lonec, v roko pa bo dobil metlo iz sirka.

Andreja Fekonja

Prvi meseci v skupini Škrati

Za nami je pomembno obdobje, saj se je večina otrok septembra prvič srečala z vrtcem. Drug drugega smo se že dobro navadili in tudi vsakodnevni prihod v vrtec je sedaj vesel in brez joka. Otroci so se lepo navadili na dnevno rutino, kot je umivanje rok, sezuvanje in obuvanje copatk, priprava na počitek ... Spoznavali smo okolico vrtca, najprej z vozički, sedaj pa že z našo »bibo«, ki jo vsi lepo držimo in tako ostanemo v vrsti. V tem času smo se spoznali tudi s prstnimi barvami, voščenkami, barvicami, plastelinom, nekateri tudi že s čopiči, pekli smo piškote, ustvarjali na temo jeseni in se imeli lepo. Naučili smo se veliko novih pesmic, predvsem pa nismo pozabili na crkljanje, žgečkanje in tople objeme.

Otroci iz skupine Škrati z Zdenko in Katjo

Zala Antolič, Balončki

Živa Ačkun, Balončki

OBISK RAZSTAVE MALIH ŽIVALI V ORMOŽU

TEDEN OTROKA 2019

V ponedeljek, 7. oktobra 2019, se je pričel Teden otroka, letos na temo Naše pravice. V tem tednu smo otrokom v vrtcu organizirali različne razvedrilne dejavnosti.

V ponedeljek smo se pogovarjali o pravici do vode, zato smo po skupinah izvajali razne eksperimente z vodo. Da so otroci videli čim več različnih eksperimentov, so si jih ogledali še v drugih skupinah.

Pravica do gibanja in čistega okolja je zelo pomembna za otrokov motorični in mentalni razvoj. V torek smo tako izvajali razne gibalne dejavnosti (igre

z žogo, štafetne igre, poligone, sprehode, gibalne dejavnosti v gozdu ...), predšolski skupini pa sta se odpravili na medobčinski kros na Ptuj.

Pravica do hrane je po svetu redka, na svetu namreč nimajo vsi otroci možnosti toplega in zdravega obroka. Zato smo v sredo izvedli kulinarčni dan. Otroci so v svojih igralnicah pripravljali slaščice, kasneje pa smo se zunaj pred vrtcem z njimi posladkali prav vsi.

Otroci potrebujejo igro in razvedrilo, saj se otrok preko igre uči, razvija svojo domišljijo in socialne odnose. V

Kot že nekaj let zapored, smo se tudi v tem šolskem letu odločili za kratek izlet v Ormož.

Ogledali smo si razstavo malih živali. Videli smo več vrst golobov, kokoši, peteline, purane, kunce, skobčevke, nimfe in še posebej zanimivega velikega pajka ter kraljevega pitona. Vse živali so imele tablice, na katerih je bila zapisana njihova posebnost. Nekateri otroci so lahko naglas prebrali ime živali, sorto, poreklo itd. Največ časa smo posvetili kači, saj so jo otroci lahko božali in ugotavljali, kakšna je na dotik. Zastavljali so veliko vprašanj, na katera jim je lastnik prijazno odgovarjal. Ugotovili smo, da svoj plen zaduši in ga drži brez sape, vse dokler nima več utripa. Prehranjuje se z miškami in podganami. Imeli smo priložnost videti, kako kača zeha in pokaže svoje zobe. Nekdo je postavil zanimivo vprašanje, ali kača diha in ali ima nos. Ugotovili smo, da diha z jezikom.

Naša pot se je nato nadaljevala na ormoški grad, kjer smo se večinoma zadrževali v grajskem parku. Imeli smo se priložnost igrati na posebnih igralih. Otrokom je bil še posebej všeč zip-line. Polni lepih vtisov smo se odpeljali proti vrtcu.

Petra Šegula in Aleksandra Sok

vrtec smo povabili učiteljice plesa iz plesne skupine Moreno. Otroci so se med plesom zabavali. Nato je sledila igra na hodniku in v večnamenskem prostoru vrtca. Otroci so se lahko družili z otroki iz drugih skupin in tako razvijali prijateljske odnose.

Teden smo zaključili s pravico do počitka. V občinski dvorani smo si zato ogledali animirani film Mišji razbojnik. Po njem so se lahko otroci prosto igrali. Skupine so se družile med seboj in otroci so s tem navezovali prijateljske stike.

Lara Šacer in Petra Šegula

Vožnja z vlakom in ogled Železniškega muzeja

V torek, 24. 9. 2019, smo se Zmajčki in Oblački odpravili na ogled Železniškega muzeja v Osluševce. Odzvali smo se povabilu Društva za ohranjanje dediščine Prleški železničar. Da bi izlet popestrili, smo se dogovorili, da nas do muzeja pelje vlak. Vstopili smo na železniško postajo v Zamušanih. Za nekatere je bila to prva vožnja z vlakom. Otroci so bili zelo navdušeni. V Osluševcih nas je pričakal g. Korpar, ki nas je vodil skozi muzej. V starem vagonu smo si ogledali posnetek o zgodovini železniške postaje, nato pa še maketo železniške postaje Ormož in rekvizite, ki so jih nekoč uporabljali železničarji. Na koncu nas je čakalo presenečenje, in sicer vožnja na vrtiljaku. Izlet smo zaključili z vlakom, ki nas je odpeljal nazaj v Zamušane. Ugotovili smo, da je bila vožnja prekratka in da se bomo zagotovo še kdaj peljali z vlakom.

Petra Šegula

PRAVLJIČNO USTVARJALNE URICE

Branje je potovanje na barkah besed prekišine. Molčiš in poslušáščenčanje daljav in sveta iz bližine.
(Bina Štampe Žmavc)

Pravljicesopomembendel otrokovega odraščanja, zato so tudi v tem šolskem letu predšolskim skupinam na voljo pravljíčno-ustvarjalne urice, kamor jih ob ponedeljkih pripelje in odpelje „pravljični avtobus“. Na letošnjih uvodnih uricah so si otroci sami okrasili svoje vozovnice, sedaj pa ob vsakem obisku dobijo tudi

novó štampiljko. Otrokom vsak teden prebereva skrbno izbrano pravljíco, nato pa skupaj, na temo prebrane pravljíce, ustvarjamo z različnimi materiali in tehnikami. Ustvarjalni del uric poveževa z različnimi področji dejavnosti v vrtcu – umetnost, družba, narava, matematika, gibanje in jezik. Poskrbiva, da s pripovedovanjem krepiva otrokovo sposobnost poslušanja in koncentracijo, širiva njihov domišljíjski svet in s tem ustvarjava temelje za večjo samostojnost in ustvarjalnost.
Sanja Kesar in Katja Vajda

MOJCA POKRAJČULJA

Gozd s svojim naravnim okoljem ponuja prostor, v katerem otroci lahko raziskujejo, opazujejo z vsemi čutili, ustvarjajo iz naravnega materiala in hkrati tudi prostor za igro. V mesecu oktobru smo večkrat obiskali gozd. Nekaj posebnega pa je bilo, ko smo z otroki dramatizirali zgodbo Mojca Pokrajculja. Otroci so najprej iz vej zgradili »piskrček«, Mojci poiskali metlo ter uredili prostor zanjo. Otroci so se vživeli v vloge živali in jih gibalo uprizorili. Po dramatizaciji Mojce Pokrajculje je sledila prosta igra in raziskovanje v gozdu.

Lara Šacer

Obisk Doma upokoјencev Muretinci

Skupina Zmajčki se je v sredo, 25. 9. 2019, z avtobusom odpravila na obisk v Dom upokoјencev Muretinci. Odzvali smo se povabilu ob praznovanju rojstnih dni. Predstavili smo se s plesom Diradičindara, zapeli smo Pozdravno pesem, Tri muce in pesem za rojstni dan z naslovom Vse najboljše. Razdelili smo čestitke in rože. Skupaj smo zapeli še nekaj pesmi in se posladkali s torto velikanko. Na oddelkih smo obiskali tiste, ki se niso mogli udeležiti praznovanja. Za konec smo se poslovili s plesom Pingvini. Bili smo veseli, saj smo ugotovili, da smo z našo prisotnostjo razveselili veliko ljudi.

Petra Šegula

Jesen v gozdu, Stella Muršič, skupina Oblački

SIMBIOZA GIBA

V letošnjem šolskem letu smo se s skupino Oblački priključili vseslovenskemu projektu Simbioza giba. To je nacionalni projekt ozaveščanja in spodbujanja k gibalno-športnim aktivnostim vseh generacij. Poteka že šesto leto zapored. V letošnjem letu so dejavnosti potekale v tednu med 15. in 22. 10. 2019, in sicer po vrtcih, osnovnih šolah, srednjih šolah, domovih za starejše občane, občinah in zdravstvenih domovih. Sprašujemo se, zakaj je ta projekt tako zelo pomemben.

Gibanje, telesna dejavnost in rekreacija so pomembne prvine kakovostnega življenjskega sloga, zdravja, boljšega počutja vseh Slovencev v vseh življenjskih obdobjih. Pogosto starejši občani po upokojitvi izgubijo stik z okolico, zato so ta medgeneracijska sodelovanja izrednega pomena, saj nudijo možnost za ponovno socializacijo v okolju.

S tem namenom smo se odločili, da v vrtec povabimo dedke, babice, tete, strice in vse, ki so se bili pripravljene udeležiti našega srečanja. Zbrali smo se v telovadnici vrtca, kjer so se otroci najprej predstavili s krajšim programom. Sledilo je razgibavanje vseh udeležencev na ploščadi med šolo in vrtcem, nato pa smo se odpravili na orientacijski pohod v gozd. Vodil

nas je nagajivi škrtat Direndaj in nam določil veliko gibalnih nalog, ki smo jih morali opraviti na svoji poti. Na koncu je otrokom pripravil skriti zaklad, v katerem so bili zlatniki. Ob vrnitvi v vrtec so nas čakali pečeni kostanji, ki nam jih je spekel g. Marjan Vnuk. Po krajšem druženju ob kostanjih smo se poslovili, saj nas je že čakalo kosilo. Andreja Fekonja in Jurka Žohar

Dogajalo se je

OBISK HIDROELEKTRARNE FORMIN

V petek, 18. 10. 2019, smo učenci 7. razredov imeli tehniški dan. Z avtobusom smo se ob 8.30 odpeljali na Formin, da bi si ogledali hidroelektrarno. Tam so nas lepo sprejeli in nam povedali veliko zanimivih stvari. Potem smo po strmih stopnicah prišli do jezusa. Po končanem ogledu smo odšli na igrišče. Tam smo imeli malico, se pogovarjali, igrali razne igre in se zelo zabavali. Sledil je »peš povratak« v šolo in tako se je zaključil naš tehniški dan.

Nina Levanič, 7. a

Obisk nekdanjega sošolca Jana

V petek, 25. 10. 2019, je bil za nas, sedmošolce, prav poseben dan, saj nas je obiskal naš nekdanji sošolec Jan. Celotno dopoldne smo nestrpno čakali na njegov prihod, saj ga že dolgo nismo videli.

Ura je odbila 12.15 in začeli smo pripravljati učilnico za Janov prihod: na tablo smo mu napisali dobrodoščilo, pripravili domače rogljičke, sladkarije in sadje, natočili napitke ... In končno je ura odbila 13.00, ko je prišel s svojo mamo Marjanco. Vsi smo bili veseli, da smo ga videli. Tudi tokrat je s seboj prinesel nekaj sladkega, tako da nam sladkarij res ni manjkalo! Sladkali smo se in se ob tem pogovarjali. Povedal nam je veliko novega, mi pa smo posledično bili polni novih vprašanj: zanimalo nas je, kako se počuti, ali se je navadil novega okolja, kako preživlja dneve ... Vesel je bil, da nas toliko zanima. Dogovorili smo se tudi, da ga bomo šli enkrat obiskat. Radi bi si ogledali, kje živi in kakšna je šola, ki jo obiskuje. Zanima nas tudi mesto, v katerem živi.

Pripravili smo mu presenečenje. Iza

je poskrbela za škatlico v obliki srčka, ki jo je napolnila z bomboni. Ob tem veselem dogajanju seveda nismo pozabili niti na skupno fotografijo našega srečanja.

Na žalost je ura hitro odbila 13.45, zato se je moral posloviti, da ne bi zamudil vlaka v Celovec. Vsi smo bili žalostni, da je tako hitro odšel. Upamo, da nas naslednjič obišče, vendar za dlje časa. Anej Založnik, 7. b

PEKA PALAČINK

V tednu otroka smo si v drugem razredu privoščili palačinke. Skupaj smo pripravili dobro maso, ki smo ji dodali še začimbe. Nato smo pričeli s peko. Vsak je lahko spekel svoje mini palačinke. Palačinkam smo privoščili še različne slastne namaze, ki smo jih prinesli od doma. Bile so zelo okusne!

Učenci 2. b razreda

Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo

V torek, 22. 10. 2019, je naša šola ob podpori Občine Gorišnica tudi letos gostila prireditev Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo, katere organizator je družba Radio-Tednik Ptuj, d.o.o. Na odru občinske kulturne dvorane v Gorišnici se je predstavilo 11 mladih solo pevk in pevski skupina štirih deklet, ki je za razliko od ostalih nastopajočih zapela ob glasbeni spremljavi šolskega banda.

Nastopajoči so se med seboj pomerili v dveh kategorijah. V mlajši kategoriji (od 1. do 5. razreda) se je po mnenju ocenjevalcev najbolje odrezala petošolka Lara Tušek, ki se je predstavila s pesmijo Bož znal naprej me ljubiti, ki jo v originalu pojeta Tjaša Hrovat in Uroš Steklasa. V starejši kategoriji (od 6. do 9. razreda) je zmagala Dora

Šandor, ki se je predstavila z lastno skladbo Vizija, s katero se je odlično predstavila že na letošnjem festivalu za mlade v San Remu, kjer je zasedla četrto mesto.

Vsi, ki smo tekmovali, smo se potrudili po svojih najboljših močeh z željo po zmagi. Ker pa se zavedamo, da morajo ocenjevalci izbrati samo enega pevca ali pevko iz vsake kategorije, ki bo našo šolo zastopal v polfinalu, kljub končnemu rezultatu te prireditve nismo preveč razočarani in z veseljem pojemo še naprej.

Lari in Dori, ki se bosta predstavili v polfinalu, želimo vso srečo in stiskamo pesti, da se jima uspe uvrstiti tudi v finale. Srečno obema!

Ela Žnidarič Tomažič, 7. b
Mentor, Boštjan Rihtar

Adrian Munda, 8. a

Rok Petrovič, 7. b

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

V petek, 15. 11. 2019, se je, tako kot na večini slovenskih šol in vrtcev, tudi na naši šoli odvijal tradicionalni slovenski zajtrk, katerega namen je izobraževati, obveščati in osveščati otroke in tudi širšo javnost o pomenu zajtrka, prednostih lokalno pridelanih živil slovenskega izvora, pomenu kmetijske dejavnosti in čebelarstva. Poleg vsega tega je pomembno tudi splošno osveščanje mladine o pomenu zdravega načina življenja, vključno s pomenom gibanja in izvajanja športnih aktivnosti.

Pri nas smo dogodek, s katerim smo obeležili pomen dneva slovenske hrane, svečano obeležili najprej s samo postrežbo zajtrka, nato pa še s krajšim kulturnim programom. Učenci šole in otroci vrtca smo ta dan zajtrkovali kruh, maslo, med, mleko in jabolko – vse domačega izvora.

Učenci, ki želeli zajtrkovati, so se zbrali v jedilnici pred osmo uro. Zajtrk so jim ob pomoči naših kuharjev postregli nekateri sedmošolci, ki so pomagali mazati kruh in nalivati mleko, da kolo- na lačnih želodčkov ni bila predolga. Po zajtrku je v avli sledil še kulturni program: najprej nas je pozdravila pomočnica ravnateljja, ga. Klemen- tina Lindič, zatem pa smo prisluhnili še deklamaciji Župančičeve pesmi Ciciban in čebela, ki jo je predstavila Nika Pevec iz 1. b in deklamacije Erženove pesmi Čebelica, ki jo je pred- stavila Saška Laura iz 7. b. Obe sta se pesmici v celoti naučili na pamet, kar je danes še posebej vredno pohvale.

Sledil je zanimiv in prijazen nagovor g. Jožeta Horvata, predstavnika Čebelarskega društva Gorišnica, nato pa je ob harmonikarski spremljavi Žige Vozliča iz 9. a glasno zadonel še Slakov Čebelar, ki ga je zapel mladinski pevs- ki zbor pod vodstvom učitelja Aleša Pevca. Za to, da je kulturni program vključno s samo postrežbo zajtrka po- tekal gladko in brez težav, je poskrbe- la učiteljica Mateja Matjašič Pevec, ki nas je tudi povabila k sodelovanju in nam razdelila naloge. Začetek tega

šolskega dne je torej bil nekoliko dru- gačen in zanimiv. Želimo si, da bi tak začetek pouka imeli večkrat.

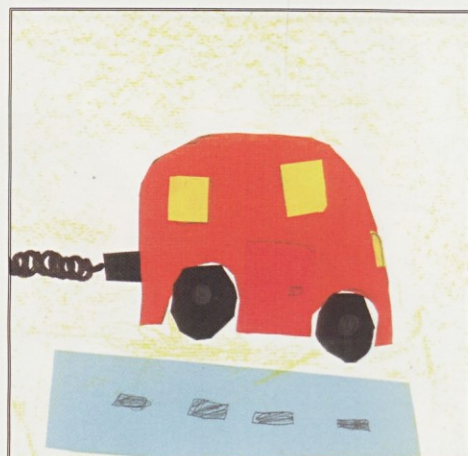
Taj Kolarič, 7. b

Ema Fijan, 2. b

Zala Erhatič, 2. b

Neža Bezjak, Zmajčki

Filmski festival IZOLA 2019

9. novembra 2019 se je v Izoli odvijal Filmski festival na državnem nivoju. Na tekmovalni del festivala smo poslali štiri naše filme. Letos je bil poudarek na animiranih in igranih filmih. Udeležili so se ga tudi naši učenci: Tjan Alič Voršič, Gal Bezjak in Eva Sovdat.

9. novembra 2019 smo se ob 7. uri predstavniki našega filma "Lepo je imeti prijatelje" odpravili proti Izoli. Pot je bila dolga, a je hitro minila. Ko smo prispeli, smo se razdelili v različne dejavnosti. Ko smo se spet sestali skupaj, smo odšli na kosilo. Po končanem kosilu smo se odpravili v dvorano, kjer smo pogledali vse filme. Tudi naš film je dobil srebrno plaketo, na katero smo zelo ponosni.

Film Živa lutka, ki so ga posnele Lučka Šandor, Ajda Marin, Dora Visenjak, Mia Strmšek in Zala Kolarič je prejel zlato plaketo.

Eva Sovdat, 7. a in mentor, Boštjan Rihtar

Timotej Hebar, 3. b

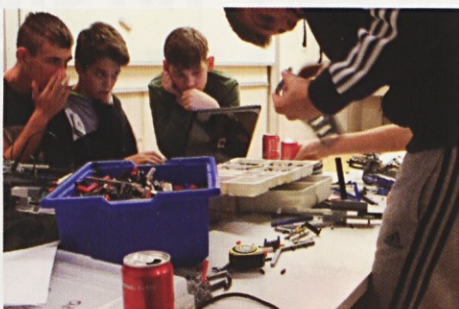
Matevž Radolič, 3. b

TRENING ROBOTIKA - FLL

V petek, 15. 11 2019, smo Žiga Kokot, Blaž Žnidarič, Vadym Iachmin, Enej Zamuda, Martin Svit Šandor in Leon Žuran šli v Ljubljano na trening robotov – FLL, ki je bil na Fakulteti za računalništvo in informatiko. Pred tem smo obiskali še Center vesoljskih tehnologij v Vitanju. Tam smo poslušali predavanje strokovnjakinje za vesoljsko pravo. Problemi nastajajo, ko v vesolju trčijo sateliti ali vesoljske ladje.

Na treningu smo bili kar dobri. Od 26 ekip smo dosegli 14. mesto. Na tekmovanju se bomo gotovo bolje izkazali, ker sedaj vemo, kako se moramo pripraviti.

Udeleženci treninga

Hana Janžekovič, 3. b

Islet na ptujski grad

Imeli smo kulturni dan. Ta dan smo šli na ptujski grad. Ogledali smo si sobane in stare stvari. Vodila nas je vodička in nam razkazala stvari v gradu. Ogledali smo si orožje in šite. Vodilka nam je igrala predstavo Princeza na rumu graha. Keč mi je bil lesteneč v obliki zmajevke. Želim si še več takšnih dni.

Urška Kostanjevec

3.b

Na gradu

Na gradu smo šli po lesenih stopnicah. Tam smo malicali. Ko smo se namalicali, smo šli v dvorano. Tam nam je gospa pripovedovala zgodbo. V dvorani smo poskusili dvigniti meč. Potem smo šli na ogled gradu. Ogledali smo si različne sobane.

Udela smo tudi sobano z orožjem. Ko smo si ogledali vse sobane, smo si izdelali krone.

Jaka Vito Korpac
3.b

Ptujski grad

Najprej smo se odpeljali z avtobusom na Ptuj. Tam smo šli v gledališče. Gledali smo predstavo Rdeča kapica. Po predstavi smo šli v grad. Tam smo videli orožje, stare sobane in glasbila. Poslušali smo zgodbo o kraljici na rumu graha. Izdelali smo krone. Ko smo jedli malico, smo uživali v lepem razgledu. Ptuj je zelo staro mesto. Gledali smo po ulicah in občudovali zgradbe. Preživeli smo lep dan.

Gabriel Kovačec

3.b

NA GRADU

Kaj storiti ob nesreči?

Če kateri od ljudi pade nezavesten na tla, hitro daj roko pred usta in ga nastavljaj na bok. Poišči odraslo osebo, poroj ji naj pokliče 112. Poišči, da so to reševalci. Ko pridejo reševalci, pokaži reševalcu osebo, ki je padla. Poroj, da je blizu v obinski stavbi defibrilator. Pokaži, kje je. Ko najde defibrilator, ga ga oživljaj. Ko ga shrbi, prvoji če ima kaj slavnjino in če vse čuti. Potem ga da v reševalni avto. Nato ga odpelje v bolnišnico.

Klala Trgolič,
3.A

Postal bom reševalec

Postal bi reševalec, ker bi pomagal ljudem. Danes je prišel Blažev očka. Predstavil je poklic reševalca. Pokazal je pripomočke, to so defibrilator, dihalke in napihljiva blazina. Pokazal je umetno dihanje. Otroci tega ne morajo delati, ker miso dovolj močni. Če zagledaš nezavestno osebo, jo namestiš na bok, potem poiščeš odraslo osebo in pokličeš 112. Ko reševalci rešujejo, se umakneš.

Leo Trilonec 3.a

REŠEVALEC NA OBISKU

KAJ STORITI OB NESREČI?

Koliš na nesrečo, moraš obvestiti starejšo osebo. Pacijenta moramo obrniti na boka. Če oseba ne diha, moramo bolnika oživljati. Nato poklicati reševalce. Pokličemo pa jih na 112. Ko pridejo reševalci, pogledajo, če je kaj narobe in jih odpeljejo z reševalcem v bolnico. Tam jim pomagajo ozdraveti in jim dajo gor masko, da lahko dihaajo.

Zala Župan, 3.A

REŠEVALEC

Danes nas je obiskal Blažev očka. Pokazal nam je, kako oživljati ljudi. Tam je bil tudi tvoj br. Vblečen je bil v reševalno opremo. Imel je tudi dihalke. Na reševalni opremi ima priimeki. Prišel je z reševalnim vozilom. Mi smo tudi v vozilu. Prišgal je sireni. Bili so trije različni zvoki. Na koncu nam je dal bonbone. Zahvalili smo se, mu in odšli na obino pogledat defibrilator.

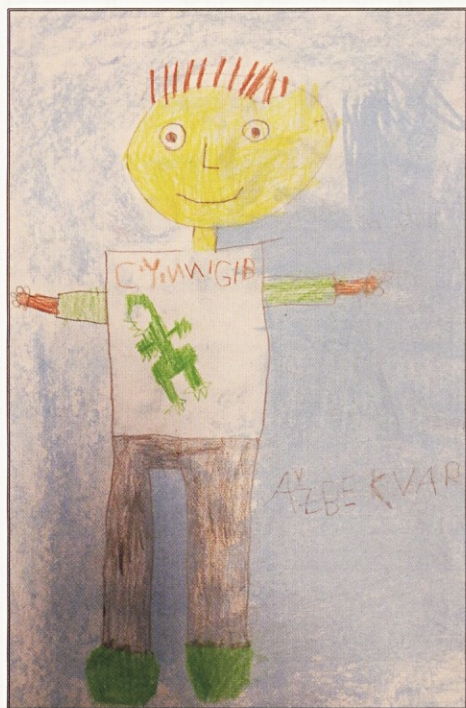
ELENA
KOROŠEC
3.A

IZMENJEVALNICA IGRAČ

V petek, 22. 11. 2019, je v učilnici 5. a potekala izmenjevalnica igrač. Učenci od 1. do 4. razreda so v sredo in četrtek prinesli igrače, ki so jih v petek v izmenjevalnici lahko izmenjali. Med tem veselim dogodkom sem nekaj naključnih učenec vprašala, kaj menijo o izmenjevalnici. Vsi so bili enotnega mnenja, da jim je izmenjevalnica zelo všeč in da bi z veseljem imeli še kakšno. Da to res drži dokazuje informacija, da so otroci iz izmenjevalnice odnesli skoraj vse igrače, ostalo je le nekaj knjigic.

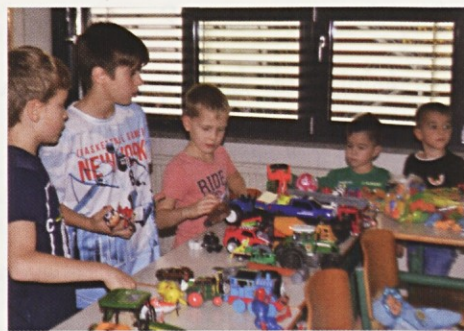
Michelle Törnar, 7. b

Ažbe Kvar, 1. b

Ida Rižnar, Zmajčki

Teden otroka 2019 na naši šoli

Prvošolci smo teden otroka doživeli v prijetnem vzdušju. V ponedeljek smo se z avtobusom odpeljali na Ptuj v gledališče. Ogledali smo si lutkovno predstavo Rdeča Kapica. Na dvorišču ptujskega gradu smo imeli šolsko malico iz nahrbtnika. V ptujski knjižnici nas je pričakala pravljčarka Lilijana, ki je za nas pripravila pravljčno uro. Veseli smo se vrnili v šolo in se posladkali.

Naslednji dan nam je gospod hišnik v šolskem atriju spekel kostanje. Sladkali smo se in se igrali.

V sredo smo v eni izmed učilnic imeli šolski kino. Med spremljanjem risanke

je po učilnici zadišalo. Učiteljice smo za učence v mikrovalovni pečici pripravile kokice.

Petek je bil zopet zanimiv, saj je v gozdu potekala raziskovalna in zbiralna naloga. Vkorakali smo v območje, kjer živijo gozdne živali in rastline, zato smo spoštljivo vstopili. Vsak učenec je dobil škatlo z desetimi predalčki. V vsak predalček je shranil točno določen list, plod, vejico, zemljo, kamen. Za spretne in hitre je bila tudi nagrada. Ta dan smo izdelali tudi ropotuljice, s katerimi smo popestrili naše petje.

Učiteljice 1. razreda

Učenci 1., 2., 3. in 4. razreda so v tednu otroka ustvarjali, risali, peli in uživali. Združili smo se vsi oddelki podaljšanega bivanja. Pripravili smo likovno delavnico na temo kulturnega dne z naslovom Rdeča kapica. Pred učilnicami 1. triade smo v skupinah zgradili hiške iz jesenskih gozdnih plodov, namenjene gozdnim in travniškim škratom. V zahvalo so škrajte nas naslednji dan pogostili. V ustvarjalni delavnici smo v avli šole

izdelovali živali iz jesenskih plodov. Na podlago so učenci nalepili rože in živali iz semen. Pripravili smo tudi razstavo v avli šole. Ker smo sladkosnede, smo si privoščili še slastne palačinke s čokolado. V petek smo šli vsi v kino, in sicer v eno naših izmed učilnic, ki smo jo zatemnil. Jedli smo pico in si ogledali otroški film z eko tematiko. Otroci so zadovoljnih obrazov zapustili šolo.

Učiteljice podaljšanega bivanja

Sadovnjak, Lorela Laptuš, skupina Oblački

Sadovnjak, Zala Prelog, skupina Oblački

Bili smo policisti za en dan

V torek, 8. 10. 2019, smo se štirje učenci odpravili na policijsko postajo. To smo bili Oskar in jaz iz 6. a ter Rebeka in Urban iz 6. b. Po nas je prišel policist, gospod Marjan Vrtič.

Ogledali smo si celotno postajo, spoznali delavce, tudi komandirja postaje. Najbolj zanimivo je bilo, ko smo Oskarja oblekli v neprebojni jopič z vso dodatno opremo. Na postaji so nam pripravili tudi kakav in kekse. Ker nam je ostalo še nekaj časa, smo se odpeljali v Zavrč na mejo. Tam sta nas pričakali vojakinja in policistka, ki sta nam pokazali njuno orožje in povedali, kako varujeta mejo pred ilegalnimi prehodi.

Na poti nazaj nas je policist odložil v šoli. Dan si bomo zagotovo zapomnili po smešnih, raznolikih in zanimivih dogodkih, ko smo lahko pokukali v delo naših policistov.

Zala Grm, 6. a

Obisk gradu Muretinci

V torek, 1. oktobra 2019, smo četrti in peti razredi obiskali grad v Muretincih. Tam so za nas pripravili srednjeveške delavnice.

Ko smo prispeli, nas je pred vrati čakala straža, zadaj pa je bil grajski gospod. Vstopili smo na dvorišče ter odšli v šotor, kjer smo si ogledali kratek uvodni film in že so se začele delavnice. Razdelili smo se v skupine in odšli v prve delavnice. Naša skupina je najprej pisala posebne črke, za katere sem slišala, da se imenujejo gotica. Bilo je zanimivo. Premaknili smo se v drugo delavnico, kjer smo si natisnili nekakšne znakce, na njih je bil Primož Trubar. V tretji delavnici smo izdelovali papir za pisanje in tiskanje. Bilo je lepo. Čakala nas je že naslednja delavnica:

obiskali smo kovača. Vsak je lahko s kladivom malce tolkel po nakovalu, na katerem je kovač držal krajšo železno paličico. Odhiteli smo še na lokostrelstvo. Žal mi ni uspelo zadeti cilja ... Čakala nas je tudi delavnica s perico, v kateri smo prav tako lahko poskusili opravljati srednjeveška opravila. Zadnja delavnica je bila čisto po mojem okusu. Šli smo do lončarja. Pokazal nam je, kako izdeluje posodo in vsi smo želeli nekaj narediti. Nekaj malega sem si tudi kupila za spomin, čeprav tudi brez spominčka teh delavnic ne bom kar tako pozabila. Preživela sem lep dan!

Vita Trofenik, 4. b

Neli Štagar, 1. b

Šolska shema na OŠ Gorišnica v 2019/20

Tudi v letošnjem šolskem letu se učenke in učenci trudijo, da s svojimi aktivnostmi prispevajo k uspešni izvedbi Šolske sheme na naši šoli. V Šolsko shemo je naša šola vključena že več let, zato so nam aktivnosti, ki jih moramo izvesti, že dobro poznane. Nekateri se pri tem malo bolj, drugi pa malo manj potrudijo, vendar je rezultat za vse enak – v zameno za naše delo vsak dan pouka med odmori vsi učenci veselo grizljajo jabolka.

Tudi letos smo organizirali šolski natečaj za najprimernejši logotip in slogan Šolske sheme, ki sedaj že krasita plakat tega projekta na naši šoli. Na natečaju so lahko sodelovali vsi učenci 1.–9. razreda, ki se jim je izziv zdel zanimiv.

Učiteljski zbor, ki je izbral najboljši oz. najprimernejši izdelek za plakat, je imel težko delo, saj so učenci prispevali skoraj 50 različnih predlogov. Odločili smo se, da je najbolj primeren logotip

»Šolska shema« Evropske unije

**Naša osnovna šola sodeluje v »šolski shemi« Evropske unije
s finančno podporo Evropske unije.**

ustvarila Iza Irgolič, učenka 5. b, najprimernejši slogan pa je zapisala Dora Visenjak, učenka 4. a. Za svoj zmagovalen prispevek bosta obe učenki nagrajeni s tem, da njun izdelek krasí plakat Šolske sheme na naši šoli

v šolskem letu 2019/20, poleg tega pa sta za svoj trud prejeli tudi simbolično nagrado.

Mateja Matjašič Pevec,
koordinatorka projekta na šoli

FRIZERKA BLANKA NA OBISKU

PRIJATELJSTVO

Inja Zorko, Zmajčki

Neža Bezjak, Zmajčki

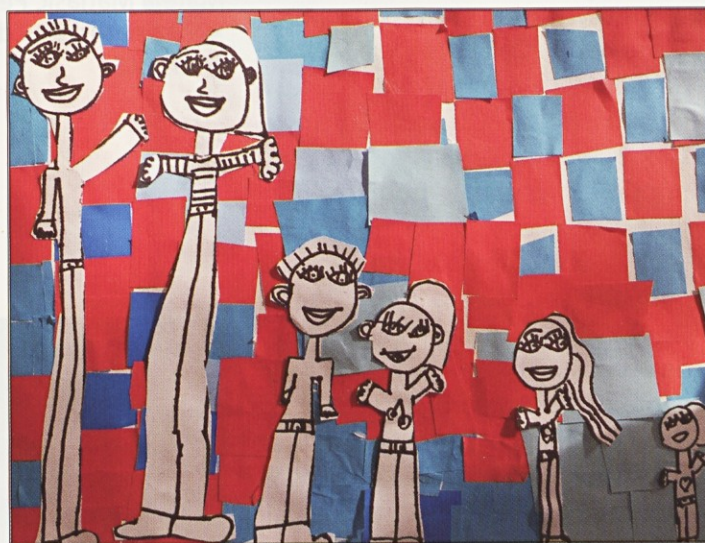
Lara Majcenovič Kesar, Oblački

Obisk Petra Oseta

Obisk Petra Oseta
 * Obiskal nas je Peter Oset,
 Je član skupine Modrijani.
 Njegov sin Val je moj sošolec.
 Peter nas je naučil pesmico snežak.
 Bilo mi je všeč...
 Ugotavljali smo pamtomimo.
 Poklical je pastirčka, da smo
 zapeli pesmico.
 S seboj je prinesel kitaro.
 Zapeli smo še druge pesmi.
 Jakob Kekec 2.a

Moja družina, Aleks Poplatnik, 1. b

Moja družina, Ivana Korošec, 1. b

Liza Ehatič. Oblački

Moja družina, Meta Bezjak, 1. b

Moja družina, Nika Pevec, 1. b

Kar imamo mi, se le redkokje zgodi

Tudi naša šola je ZDRAVA ŠOLA!

Z veseljem sporočamo, da se je tudi naša šola pridružila Slovenski mreži zdravih šol, ki je ena izmed članic Evropske mreže zdravih šol (SHE mreže) že od leta 1993 in jo od vsega začetka koordinira Nacionalni inštitut za javno zdravje (NIJZ).

Slovenska mreža zdravih šol obstaja že 25 let, z letošnjim letom pa se ji je poleg 34 drugih pridružila tudi naša šola. Gre za nacionalni projekt, ki se odziva na probleme v zvezi z zdravjem otrok in mladostnikov ter izvaja preizkušene programe za promocijo zdravja na telesnem, duševnem, socialnem in okoljskem področju zdravja za učence, učitelje in starše.

Prvi projekt, s katerim smo zakorakali na pot zdrave šole, je naravoslovni dan, poimenovan »Zdrava šola«, ki smo ga izpeljali v četrtek, 14. 11. 2019. Pri izvedbi številnih dejavnosti, ki jih je tim Zdrave šole OŠ Gorišnica organiziral za 360 učencev naše šole, so nam poleg domačih učiteljev, ki so izpeljali delavnice joge in medosebnih odnosov pomagali tudi:

- * gospodinje domačega Društva gospodinj Občine Gorišnica, ki so z našimi četrto- in petošolci pripravljale slastne, domače mini pice in slanike,
- * ga. Marjetka Zupanič Černivec, ki je pod okriljem Športne zveze Občine Gorišnica učencem 5.–9. razreda predstavila pravilno uporabo naprav fitnesa na prostem,
- * članice Mladinske zveze Brez izgovorov Slovenija, ki so sedmošolcem v delavnici Spletne face predstavile pasti sodobne tehnologije in spleta ter jih poučile o varni in zdravi rabi spleta,

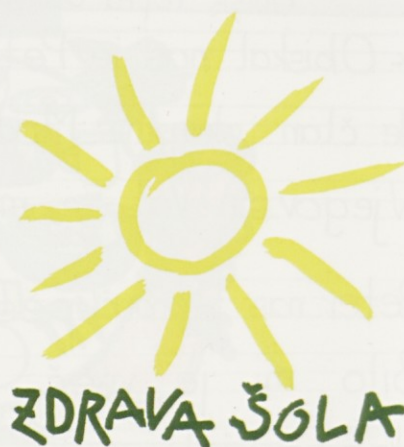
* ga. Simona Lešnik Očko, ki je učence predmetne stopnje seznanila s pozitivnimi vrednotami današnjega časa in spregovorila o bontonu,

* predstavnici Centra za socialno delo Ptuj, ki sta devetošolce v delavnicah postavili v različne vsakodnevne situacije in težave, s katerimi se spopadajo tako učenci, kot njihovi starši,

* Društvo za boljši svet, ki je za vse učence pripravilo gledališko predstavo na temo zdrave samopodobe in življenjskega sloga z naslovom Ujeti se ne dam.

Vsem, ki ste s svojim znanjem in izkušnjami pomagali pri izvedbi našega prvega naravoslovnega dne na temo Zdrave šole, se v imenu kolektiva OŠ Gorišnica iskreno zahvaljujem z željo, da se na poti naše Zdrave šole srečamo še večkrat.

Mateja Matjašič Pevec,
koordinatorka Zdrave šole na OŠ Gorišnica

MOJA DRUŽINA

Moja družina je razširjena. Imam sestrico Živo, mamico Špelo in atija Slavka. Moja babi je Milena in dedi je Stanko.

Žana Meznarič, 2. b

Moja družina je huda. Največ smo zunaj in se veliko cartamo. Ati je najraje na računalniku. Mami je vedno zaposlena.

Rok Šegula, 2. b

V moji družini je veliko src. Živimo ob potoku. Moji mami je ime Romana, očku pa Robert. Bratu je ime Jakob in sestrici Ajda.

Val Marin, 2. b

V moji družini nas je kar šest. Mojemu atu je ime Jure, mama je Brigita. Imam sestro Katarino in bratca Gašperja ter Tineta.

Neža Krajnc, 2. b

V družini je pet članov. To so mami, ati in dve sestrici. Moji mami je ime Sandra. Po poklicu je frizerka. Moj ati je Andrej. Po poklicu je delavec. Moja sestra hodi v vrtec.

Ema Fijan, 2. b

Družina je bistvo sveta.

Se vedno dotika srca, je vedno pri strani.

So temni oblaki,
je sončen dan,
družina s teboj je vsak dan.

Gre s tabo na morje,
gre s tabo v veselje.
In nikoli je ne dam,
saj se rada s sestro Meto igram,
se z mamico pocrkļjam
in z atijem šah igram.
Vse rada imam.

Ajda Vodušek

Moja družina, Ajda Vodušek, 2. b

Moja družina, Žiga Trunk, 2. b

Moja družina, Žana Roškar, 2. b

Moja družina, Matevž Ciglarič, 2. b

Moja družina, Nika Kociper, 2. b

Devetošolci načrtujemo svojo bodočo poklicno pot

Pred nami, devetošolci, je pomembna odločitev. Kmalu se nam namreč izteka čas šolanja v osnovni šoli, zato bomo morali v kratkem sprejeti pomembno odločitev, kaj postati v življenju. Nekateri so že uspeli najti poklic, ki jih veseli, drugi še ne.

Pri tem, kako najti poklic zase (tak, ki ga bomo celo življenje opravljali in ki bi nam naj bil v veselje in izziv), sta nam med drugim pomagala tudi naša razrednika, ki sta organizirala prav posebno predstavitev poklicev: k nam v šolo sta povabila naše starše, ki so nam »iz prve roke« povedali vse, kar nas je zanimalo o poklicu, ki ga opravljajo.

Nekatere poklice smo že uspeli spoznati, druge še bomo v prihodnjem mesecu ali dveh. Do sedaj smo že imeli priložnost spoznati:

GIMNAZIJU PTUJ

V sredo, 13. 11. 2019, sta k nam prišla profesorica matematike, Alenka Šuman Irgolič, in dijak 3. letnika, Jan Fiori Vrtič. Predstavila sta nam Gimnazijo Ptuj, značilnosti gimnazijskega programa in vse, kar moramo vedeti za vpis v srednjo šolo. Opozorjeni smo bili na razliko med poklicno in splošno maturo ter pomembnost slednje za študij. Opisala sta njihov običajen šolski dan, šolske dejavnosti, predmete, ki jih imajo dijaki na urniku, nam pojasnila, kako je z malico, kakšni so uspehi dijakov na tekmovanjih in maturi ipd. Najbolj zanimivo je bilo, na

koliko mednarodnih izmenjav letno gredo dijaki! Letos gredo npr. v Indijo, Nemčijo, Dublin ... Poleg tega pa gredo tudi na narodne izmenjave, kjer se dijaki spoznajo s svojimi vrstniki iz drugih šol v Sloveniji.

Mislim, da je predstavitev naredila vtis na nas in nas vsaj nekatere prepričala, da bomo naslednje leto sedli v klopi Gimnazije Ptuj.

POKLIC DIPLOMIRANI INŽENIR GRADBENIŠTVA

V četrtek, 14. 11. 2019, smo imeli priložnost spoznati kar tri poklice, enega izmed njih nam je predstavila ga. Bernarda Horvat Antolič, ki je zaposlena na delovnem mestu projektant visokih gradenj. Povedala nam je, kako poteka njen delovni dan, kaj počne v pisarni in kaj na terenu ter nam predstavila odgovornosti, ki jih ima. Pokazala nam je debelo mapo, v kateri so zbrani vsi potrebni dokumenti za gradnjo hiše. Imeli smo priložnost videti risbo, kakšen bo športni park v Gorišnici, ko bo dokončan. To se nam je zdelo še posebej zanimivo!

POKLIC FIZIOTERAPEVTA

Kdo je fizioterapevt in kaj le-ta počne nam je povedal g. Luka Mirnik. Navdušil nas je z informacijo, da je pri opravljanju svojega dela že imel priložnost lajšati mišične težave trenutno enega izmed najboljših košarkarjev na svetu, našega Luke

Dončiča. Tudi on nam je povedal, kaj je pri opravljanju dela fizioterapevta pomembno, kakšen je njegov urnik in kako je uspel pridobiti svojo izobrazbo. S seboj je prinesel tudi pripomoček za masažo, ki smo ga lahko preizkusili tudi mi.

POKLIC SAMOSTOJNEGA PODJETNIKA

Vsi, ki imajo dvoje pridnih, delovnih rok in ki radi zavijajo rokave kadarkoli je priložnost oz. je to potrebno, so navdih za iskanje svoje poklicne poti lahko našli v pogovoru z g. Mladenom Martiškovičem. G. Mladen nam je podrobneje pojasnil, kaj pomeni biti samostojni podjetnik. V njegovem podjetju je zaposlenih nekaj ljudi, ki skupaj z njim skrbijo za urejanje in vzdrževanje okolice hiše ali ustanove. Ta poklic je zanimiv, saj delo lahko opravljaš v naravi. Edini pogoj je, da imaš za opravljanja takega dela veliko veselja.

G. Mladen nam je svetoval, naj pri izbiri svojega poklica sledimo temu, kar nas res veseli in nas zanima, ker bomo to delali celo življenje. Poudaril je, naj v prvi vrsti pomislimo nase in ne na sedanje sošolce in njihove odločitve. Hočemo ali nočemo, kmalu se bodo naše poti v času osnovnega šolanja razšle, a se bodo zagotovo na kakšnih posebnih dogodkih spet prekrizale.

Vsi devetošolci smo enotnega mnenja, da so nam vse dosedanje predstavitve bile zelo všeč. Dobili smo veliko zanimivih informacij, ki nam bodo zagotovo pomagale, da se bomo lažje odločili, kam naprej.

Vita Irgolič in Julija Korez, 9. b

ga. Bernarda Horvat, dipl. ing. gradbeništva

g. Luka Mirnik, fizioterapevt

g. Mladen Martiškovič, samostojni podjetnik

Nekaj načrtov o bodoči poklicni poti smo zapisali tudi pri pouku slovenščine. Ker je priložnost ravno pravšnja, jih delimo z vami:

Po končani osnovni šoli se bom vpisal v Srednjo šolo za oblikovanje Maribor, smer frizer. Ta program traja tri leta, izobraževanje se zaključí z zaključnim izpitom, ki obsega pisni in ustni izpit iz slovenščine ter izdelek in zagovor. Po končani srednji šoli me bo po opravljeni praksi in seminarjih začasno zaposlil bratranec, ki že ima odprt svoj frizerski salon. Kasneje bom po vsej verjetnosti tudi sam odprl svoj salon.

Jan Ivančič, 9. a

Odločam se med dvema poklicema: kozmetični tehnik in frizer. Že od nekdaj rada naličim prijateljice in jim uredim frizure. Želim se vpisati na zdravstveno šolo, smer kozmetični tehnik, vendar me malo skrbi, ker je vsako leto omejen vpis. Še vedno ne vem, kam bi se vpisala, ker se ne morem odločiti med tema dvema šolama. Po srednji šoli bi rada šla študirat, vendar tega ne bom mogla storiti, če grem v srednjo oblikovalno šolo, saj je ta program samo poklicni. Bolj se nagibam k zdravstveni šoli, ker bi po srednji šoli lahko nadaljevala s študijem.

Katarina Bezjak, 9. a

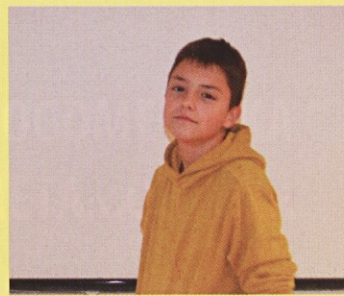
Ko bom velik, bom nadzornik na gradbišču. Da bom to delo lahko opravljal, bom šel v srednjo strojno šolo. Poklic sem si izbral, ker me veseli gradnja in načrti. Že kot otrok sem se zanimal za ta poklic, ki me zelo veseli. Menim, da je ta poklic tudi cenjen in dobro plačan.

Žiga Kokot, 9. b

Po končani osnovni šoli se bom mogoče vpisala v Prometno šolo Maribor. Šolala bi se za logističnega tehnika. Po končani srednji šoli pa bi se vpisala na višjo šolo v tujini. Zato sicer še nisem 100 %, saj me veseli tudi delo z ljudmi, zaradi česar razmišljam tudi o Turistični šoli Maribor, smer gastronomsko-turistični tehnik. Tudi po končani turistični šoli bi rada šla v višjo šolo v tujini. Po končanem šolanju pa bi rada potovala po svetu, preizkusila različna dela in videla različne kraje.

Ivona Hameršak, 9. a

Moje ime je Jaka Antolič. Obiskujem 9. a v Osnovni šoli Gorišnica. Po končani osnovni šoli se bom vpisal na srednjo računalniško šolo, smer računalniški tehnik. Po končani srednji šoli se nameravam vpisati na fakulteto za računalništvo. Za ta poklic sem se odločil zato, ker me računalništvo zanima že od malih nog. Želim imeti svojo firmo, ki se bo ukvarjala s prodajo računalniških komponent za izdelavo igrice.

Po osnovni šoli razmišljam, da bi se vpisal v Srednješolski center Ptuj, da bi se izučil za mehatronika. Za to smer me je navdušil oče, ko mi je razložil, kakšen poklic je to, kakšno delo lahko opravljaš s to izobrazbo in kje lahko dobiš službo. Želim si, da bi lahko delal v tujini in z mojim očetom.

Druga opcija pa je, da bi postal grafični oblikovalec in bi šel delat v firmo Ubisoft v Francijo. S časom se lahko moje mnenje še spremeni, zato bi se najraje vpisal v gimnazijo.

Timon Vertič, 9. b

Odločam se med tremi poklici: zdravnica, odvetnica in prevajalka. Zelo rada imam tuje jezike, zgodovino in pravo. Vpisala se bom v gimnazijo na Ptuj. Odločila sem se za 3 tuje jezike in zelo se veselim pouka zgodovine. Po končani gimnaziji se želim vpisati še na pravo, vendar v to nisem še povsem prepričana. Na to odločitev je vplivalo predvsem moje gledanje televizijskih nanizank o sodišču in pravnih zadevah, me je pa med drugimi nad srednjo šolo navdušila že sestra.

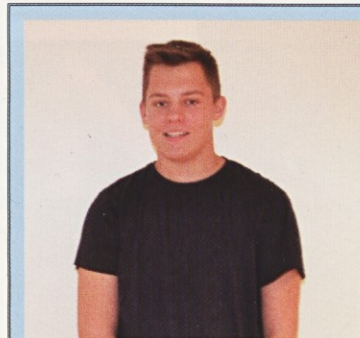
Kaja Graber, 9. a

V ožji izbor, kje naj nadaljujem šolanje, sem uvrstil Srednjo ekonomsko šolo Ptuj in Srednjo turistično šolo Maribor. Mislim, da bo odločitev med šolama kar težka, a jo bom kljub temu moral kmalu sprejeti. Pri nas doma je ekonomska šola že nekakšna družinska tradicija. Ptujsko so obiskovali že moj dedek, babica, oba starša in dve teti. Ponuja zanimive strokovne predmete in da širok nabor različnih znanj, ki ti pridejo v življenju prav.

Turistična smer se mi zdi zanimiva predvsem zaradi dela z ljudmi, vključena so nenehna potovanja, spoznavanje običajev ljudi in naravnih lepot po svetu. Na tej šoli se lahko učiš tudi več tujih jezikov, celo pet, če želiš in če je interes. Ker je šola v Mariboru, bi mi nekaj več časa vzela vožnja z avtobusom ali vlakom.

Niko Orovič, 9. a

Najprej bi rad končal osnovno šolo, nato se bom vpisal v gimnazijo. Po končani gimnaziji se bom vpisal na študij arhitekture, nato pa bi se rad specializiral za arhitekta. Po študiju bi se zaposlil in mogoče čez nekaj let odprl svoje podjetje.

Gal Trunk, 9. b

Jesenski kros

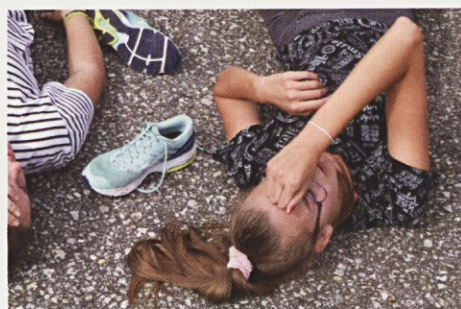
V sredo, 25. 9. 2019, se je na naši šoli odvijal jesenski kros.

Ob 8:30 smo začeli z našim sprehodom do letališča v Moškanjcih. Ob glasnem pisku učitelja Gorazda so s tekom prvi začeli 4. razredi. Ko so vsi razredi premagali zastavljeno progo, so najhitrejši tekači vsakega razreda prejeli medalje.

Čestitke vsem, ki ste uspešno pritekli v cilj, še posebej pa najhitrejšim v svoji generaciji!

Taj Kolarič, 7. b

Razred	Skupina	1. mesto	2. mesto	3. mesto
1.	Dečki	Janžekovič Rok	Pignar Adam	Domanjko Jakob
	Deklice	Cajko Emina	Lah Lana	Ivana Korošec
2.	Dečki	Trunk Žiga	Žuran Tai	Valenko Vid
	Deklice	Vinkovič Tamina	Majcenovič Nia	Roškar Žana
3.	Dečki	Lenart Vid	Purgaj Gaj	Emeršič Teo
	Deklice	Korošec Elena	Vidovič Mia	Irgolič Nela
4.	Dečki	Žuran Jaka	Kolarič Lan	Cvitanič Jurij
	Deklice	Valenko Valentina	Vrbancič Kaja	Leben Tjaša
5.	Dečki	Žuran Tai	Hrga Gašper	Poharič Niko
	Deklice	Čurin Praprotnik Ana	Žnidarič Neža	Vidovič Špela
6.	Dečki	Bohinec Nino	Majerič Žan	Zelenko Jure
	Deklice	Valenko Ema	Vesenjak Neli	Vogrinc Meta
7.	Dečki	Žuran Jan	Timarac Mihajlo	Kovačec Miha
	Deklice	Hebar Teja	Zamuda Rahela	Hrga Klara
8.	Dečki	Klinger Enri	Kolarič Andraž	Munda Adrian
	Deklice	Bezjak Lara	Horvat Alja	Kolednik Žana
9.	Dečki	Kokot Žiga	Zamuda Samuel	Iachmin Vadym
	Deklice	Kuhar Kimi	Zelenko Lucija	Irgolič Vita

1. športni dan VETER V LASEH

V četrtek, 12. 9. 2019, smo na naši šoli imeli športni dan Veter v laseh, ki ga je organizirala Športna zveza Občine Gorišnica. Vsi učenci naše šole smo se z učitelji in ravnateljem zjutraj zbrali na novem športnem stadionu v Gorišnici. Sledil je uvodni pozdrav, ko je vsak razred prikorakal s svojim razrednikom na zbirno mesto. Po uvodnih govorih je sledil tekmovalni del – učenci smo tekmovali v štirih športnih (rokometnem, nogometnem, atletskem in ribiškem poligonu) in dveh

obšportnih disciplinah (literarnem in likovnem poligonu). Nekaj učencev se je celo dopoldne urilo v plesni koreografiji, ki so jo predstavili v zaključnem delu prireditve, ko smo razglasili rezultate in predstavili ustvarjene izdelke. Najboljše tri ekipe so prejele spominske medalje in diplome, vsak sodelujoči učenec pa album. Na športnem dnevu mi je bilo zelo všeč, saj sem lahko videla, kako ustvarjalni in športno uspešni so učenci naše šole.

Michelle Törnär, 7. b

NOGOMETAŠKA METAMORFOZA

Tu, ob Dravi, je dežela,
s soncem vsa je obsijana.

Tu gosenica je naša,
vsa vesela, nasmejana.

Na igrišče je odšla,
kjer veliko ekip je videla.

Otroci imeli so veter v laseh,
zato na obraz dobila še večji je nasmeh.

Žogi spretno se umika,
ob visoki travi se spotika.

Nogometasi jo podijo,
a je nikakor ne ulovijo.

Gosenica naša se po igrišču plazi,
ko jo nenadoma sodnik opazi.

V kozarec jo odloži,
na varno jo položi.

Nekaj ur kasneje gosenice več ni,
v kozarcu le majhna buba visi.

Buba počasi pokati začne,
iz nje metuljček prikaže se.

Naš metuljček zdaj žalosten je,
saj deveti razredi počasi poslavljamo se.

Nekaj časa na šoli bomo še ostali,
nato pa spet, kot pred devetimi leti,
na novo bomo morali nekje drugje začeti.

Natalia Ciglar, Kaja Graber, 9. a

6. UNESCOV ASP – Tek mladih

9. oktobra 2019 se je na Ptujju odvijal že tradicionalni mednarodni UNESCOV ASP tek mladih, na katerem smo sodelovali tudi učenci in učenke OŠ Gorišnica. Prijavljenih je bilo 2288 udeležencev iz Slovenije in tujine. Pridružili so se nam številni ambasadorji. Zraven teka pa so se odvijale številne delavnice in druge športne aktivnosti.

Udeleženci teka

... s pomočnico ravnatelja, go. Klementino Lindič

No, tako jo vsaj pozna večina učencev naše šole. Upamo si trditi, da se bo na vratih njene pisane na mestu, kjer vsakodnevno potrka izjemno veliko število učencev, učiteljev, pa tudi staršev, od trkanja kmalu naredila luknja. Kadarkoli potrebujemo kakšno informacijo, potrkamo na njena vrata, jih odpremo in že zagledamo vesel nasmehek, ki nam vselej prijazno postreže z želenimi informacijami (tudi takrat, ko zmotimo njen zatopljen pogled v računalnik).

Ker pa je ga. Klementina več kot samo pomočnica ravnatelja, smo se odločili, da osebi, ki je med drugim zaslužna tudi za nastanek naših Iskric, postavimo še nekaj vprašanj in o njej izvemo še kaj novega in zanimivega.

Ga. Klementina, se nam lahko na kratko predstavite?

Sem Klementina Lindič, moj dekliški priimek je Pukšič. Sem poročena, mati dveh otrok, sina Urbana in hčerke Lane. Vsi skupaj živimo v Gajevcih.

Kakšen poklic opravljate? Koliko časa ga opravljate?

V Mariboru sem zaključila študij razrednega pouka in tako postala profesorica razrednega pouka. Leta 2000 sem se zaposlila na OŠ Gorišnica kot učiteljica. Dokler sem večji del poučevala, sem v glavnem učila učence 5. razreda, po trinajstih letih poučevanja pa sem na pobudo gospoda ravnatelja postala pomočnica ravnatelja.

Ali nam opišete Vaš delovni dan?

Moj delovni dan je zelo pester. V šolo prihajam ob 7.30 uri. Najprej je potrebno urediti vsa nadomeščanja, če se zgodi, da kdo izmed učiteljev manjka. Potem se lotim raznih drugih organizacijskih zadev, ki so potrebne, da pouk nemoteno teče. Zraven ur, ki so namenjene delu pomočnice ravnatelja, imam še kar nekaj ur pouka v razredu. V letošnjem letu poučujem šport v 3. razredu, gospodinjstvo v 6. razredu, imam ure pomoči in ure podaljšanega bivanja. Ker sem mentorica šahovskega krožka, pa nekaj ur na teden posvetim tudi

našim najmlajšim in jih uvajam v svet šahovske igre. Večkrat se zgodi, da si svoje delo nesem tudi domov. Ni mi težko, saj z veseljem opravljam svoje delo.

Kje bi delali in kaj bi bili po poklicu, če ne bi delali v šoli?

Že od nekdaj sem si želela postati učiteljica. Tudi veliko mojih sorodnikov opravlja oziroma je opravljal učiteljski poklic, zato si ne predstavljam, da bi morala početi kaj drugega. Če pa bi že morala izbrati, bi izbrala kakšno delo, ki je povezano z otroki.

Kaj počnete v prostem času?

V prostem času sem najraje z družino. Radi igramo družabne igre, se skupaj veselimo, pojemo in se pogovarjamo. Zelo rada grem navijati na sinove nogometne tekme, skupaj s hčerko pa si večkrat ogledam kakšen dober muzikal ali koncert. Ker ima mož doma obrt, mu seveda z veseljem priskočim na pomoč pri nekaterih bolj »natančnih« delih.

Imate kakšen hobi, ki vam je še posebej všeč?

Nekega posebnega hobija nimam. Lahko bi rekla, da rada kolesarim in se včasih odpravim na kakšno višjo vzpetino.

Kateri dogodek v otroštvu se vam je najbolj vtisnil v spomin?

Zanimivih dogodkov iz otroštva je res veliko. Mogoče bi opisala dogodek, ki je nekako povezan s šolo. Tako kot danes, sem bila tudi v otroštvu doma v Gajevcih. Takrat je sicer v šolo vozil šolski avtobus, vendar smo bili Gajevčani doma preblizu šole in nismo smeli na avtobus. Tako smo do tretjega razreda morali hoditi v šolo peš (potem smo naredili izpit za kolo in smo se vozili s kolesom). Z bratom dvojčkom sva večkrat nagovorila najjinega dedka, da je vsem sošolcem iz Gajevcev – bilo nas je sedem – iz šole na kolesu peljal torbe. Seveda se ni mogel peljati, ker je bila teža res ogromna, zato je kar počasi korakal čez kanal proti Gajevcem. Mi smo potem lahko brez skrbi in težkih torb počasi pešali proti domu, včasih kar več ur in se zraven res zelo zabavali. Na razpotju pri trgovini Vrtnica pa so nas nato čakale torbe, ki smo si jih le

stežka optali na rame in šli še vsak do svojega doma.

Kako se sprostite v stresnih situacijah?

Želim si, da je stresnih situacij čim manj in prav na tem tudi delam. Če pa se že zgodi, da mi določene stvari ne stečejo tako, kot bi morale, pa se rada zatečem v naravo.

Imate življenjsko vodilo? Katero?

Ne stori drugemu, česar ne želiš, da drugi stori tebi.

Katera vrednota je za vas najpomembnejša?

Za uspešno krmarjenje čez življenje je potrebnih veliko vrednot. Med mojimi najpomembnejšimi sta zaupanje in poštenost.

Kakšna se vam zdi današnja mladina?

Danes ste mladi vse prej kot to, kar smo bili nekoč mi. Tehnologija je obnorela svet in to se odraža tudi na vas. Veseli pa me, da ste mnogi še vedno res lepo vzgojeni. Imate delovne in učne navade, mar vam je za sočloveka, ste iznajdljivi, pogumni, vztrajni, samozavestni.

Ali želite našim učencem kaj sporočiti?

Zavedajte se, da se učitelji trudimo in vam želimo vsakemu izmed vas dati res lepo popotnico za življenje. Hkrati vam sporočamo, da življenje ni sama zabava, potrebno je odgovorno stopati po poti, biti odgovoren do sebe in drugih.

Za na konec pa: bodite razigrani in nasmejani ter se veselite življenja.

Teja Hebar, 7. a

... z vzgojiteljico, go. Valentino Šošarič

Odločili smo se, da v tokratni številki Iskric predstavimo vzgojiteljico Valentino Šošarič. Mi, ki smo že starejši učenci, se v vrtcu sicer nismo imeli priložnosti družiti z njo, nam pa naši mlajši bratci in sestre povejo, da je v njeni skupini zmeraj lušno in da radi zahajajo k njej v vrtec.

Ga. Valentina, bi se strinjali s tem, da se otroci v vaši skupini dobro počutijo?

Pri otrocih ni majhnih korakov. Vse, kar storijo in naredijo, so velike stvari. Predvsem srca imajo večja kot mi, odrasli. Vanje spravijo vse, kar vidijo, in vse, česar se zavedajo – tudi majhen kamenček, ki so ga opazili na cesti, listek z drevesa, poljubček kar tako, mravljič ali polžka, predvsem pa vse ljudi, ki so okoli njih ... To je vodilo pri opravljanju mojega poslanstva, zato je zame pomembno, da se otroci v moji skupini dobro počutijo.

Za vse, ki vas ne poznajo, lahko, prosim, poveste nekaj o sebi?

Sem Valentina Šošarič, diplomirana vzgojiteljica predšolskih otrok, žena in mama dveh sončkov.

Kje ste se šolali? Se vam je kak dohodek iz šolskih dni še posebej vtisnil v spomin?

Obiskovala sem Osnovno šolo pri Veli-ki Nedelji, kasneje pa sem šolanje nadaljevala na III. gimnaziji v Mariboru. Študirala sem na Pedagoški fakulteti v Mariboru. Še sedaj se nasmejem ob misli na učiteljico matematike v osnovni šoli. Pri pouku so se ji strgale

najlonke (štrample) in kdo ji je šel po nove v trgovino? Jaz, in to kar med poukom!

Kako dolgo ste že zaposleni?

Zaposlena sem že kar nekaj časa. Najprej sem izkušnje nabirala v Vrtcu Ormož in kasneje v OŠ Duplek, zdaj pa sem že štiri leta zaposlena v Osnovni šoli Gorišnica, kjer se zelo dobro počutim.

Se vam zdi delo vzgojiteljice naporno, ali se da v službi tudi uživati – ob delu, seveda?

Za svoj poklic sem se odločila že v vrtcu in si nikoli nisem premislila. Zelo rada sem vzgojiteljica. Čeprav je večkrat tudi naporno, je vedno treba gledati s pozitivne strani. Če je v igralnici pozitivno ozračje, se lahko delo oblikuje tako, da pri tem uživamo vsi – vzgojiteljici in otroci. Tako priključimo v igralnico dobro voljo in dan je takoj lepši.

Kaj je pri delu z otroki najtežje?

Pravzaprav nobeno delo z otroki ni težko, ker to rada počnem in ker to počnem s srcem.

Kakšen je vaš recept za uspešen začetek dneva?

Moj dan je lepši, če zjutraj v miru popijem veliko skodelico črne kave, če se otroka brez obotavljanja pripravita na odhod v šolo, še boljši pa postane, ko v avtu prižgem radio in je na radijski postaji udarna glasba – takrat povečam glasnost na maksimum in uživam v dobrem začetku dneva.

Kaj počnete v prostem času?

Sem kmečko dekle, v prostem času rada vrtnarim in pomagam staremu na kmetiji. Z veseljem sedem tudi na traktor in opravljam dela na njivi.

Kakšno zvrst glasbe najraje poslušate?

Rada hodim na morje, zato največkrat poslušam hrvaško glasbo. Radio pa dam najbolj naglas, ko slišim Pink in Adele.

Nam lahko opišete svoj sanjski dopust?

Vsak dopust je lahko sanjski, če imaš ob sebi ljudi, ki jih imaš rad, si brez skrbi, brez obveznosti in nisi vezan na nič.

Hvala za prijeten pogovor, bilo nam je v veselje klepetati z Vami!

Eva Sovdat, 7. a

Alja Horvat, 8. a

Žana Kolednik, 8. a

VITA IRGOLIČ

Vita, povej nam nekaj o sebi.

Sem Vita Irgolič, stara sem 14 let. Obiskujem 9. b razred. Imam precej poln urnik, saj imam poleg šolskih obveznosti še veliko drugih dejavnosti. V prostem času se najraje družim s prijatelji.

Največ dosežkov imaš na matemtičnem področju. Ali imaš matematiko rada?

Ja. Matematika mi kar gre, ampak ni moj najljubši predmet. Veliko stvari me zanima. Trenutno bi težko rekla, kateri predmet mi je najljubši, zato se preizkušam na različnih področjih. Še vedno iščem svoje najljubše (namočnejše) področje.

Na kateri dosežek si najbolj ponosna?

Zelo sem ponosna na srebrno priznanje iz matematike in logične pošasti. Tudi na srebrno priznanje iz slovenščine ne gre pozabiti. Vsak dosežek ima svojo težo. Ponosna sem tudi na uspehe v rokometu in na dosežke na plesnem tekmovanju.

Kaj počneš v prostem času?

V prostem času igram rokomet in zelo rada plešem. 3-krat na teden v popoldanskem času imam rokometni trening, 2-krat na teden pa še hodim na Ptuj na plesne treninge v plesni klub Mambo. Moji vikendi so po večini zasedeni z rokometnimi tekami in turnirji.

Ali ti je kateri šport še posebej všeč? Zakaj?

Poleg rokometu in plesa še zelo rada igram odbojko, ker me že od nekdaj veselijo različni športi.

Kateri poklic te najbolj zanima oz. navdušuje?

Zanima me kar precej poklicev. Trenutno mi je najbolj zanimiv poklic zdravnika ali fizioterapevta, ker je leta na nek način povezan s športom, ki me zelo veseli. Ne vem pa še, če bo to na koncu mojega šolanja res moj poklic.

Kakšni so tvoji načrti za prihodnje šolsko leto – v katero šolo se boš vpisala in kaj želiš postati, ko odrasteš?

Kot sem že prej omenila, me zanima kar precej poklicev. Trenutno še ne vem, kaj bi rada postala v prihodnosti. Vem samo, da bom šla študirat, zato se bom vpisala v Gimnazijo Ptuj, saj mi ta ponuja veliko možnosti, pa še všeč mi je, da ni daleč od doma.

Hvala za tvoje odgovore in čas.

Teja Hebar, 7. a

ŽIGA KOKOT

Se nam lahko na kratko predstaviš?

Sem Žiga Kokot in imam 14 let.

Kateri predmet imaš najraje?

Najraje imam šport ter tehniko in tehnologijo.

V Iskricah predstavljamo učence, ki na določenem področju oz. s svojimi dosežki izstopajo. Kaj misliš, zakaj smo si tokrat izbrali tebe?

Mislím, da ste si me izbrali zaradi navedenosti na športnem področju in ker imam na področju športa veliko priznanj.

Kaj počneš v prostem času?

V prostem času se rad družim s prijatelji in treniram nogomet.

Ali imaš kašnega vzornika?

Ja.

Kaj ti je pri njem všeč?

Všeč mi je, da dobro obvladuje žogo in da ne obupa ampak vztraja ter se trudi po svojih najboljših zmožnostih.

Kaj želiš postati?

Postati želim odličnega nogometaša in kvaliteten igralec.

Zakaj te to navduši?

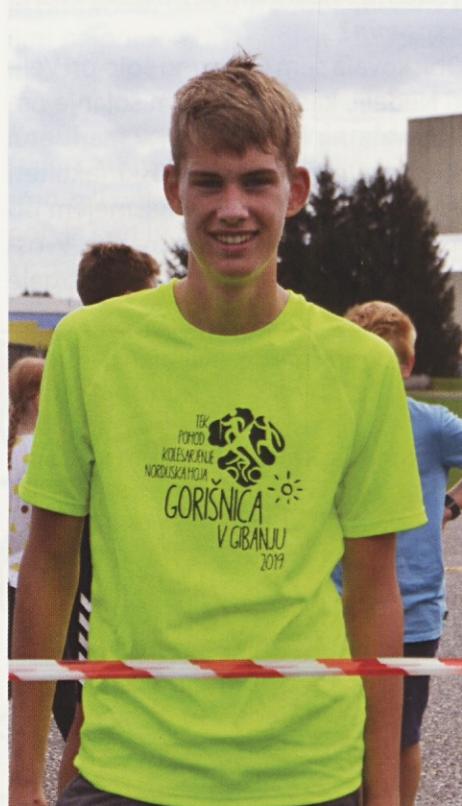
Nogometaš bi rad postal zato, ker je nogomet preprosta igra, ki je lahka za igranje.

Si na kakšen dosežek ponosen?

Ponosen sem na dosežek iz kvalifikacij nogometa za Prvo ligo in na 5. mesto v državi v teku na 300 m.

Hvala za tvoj čas in upam, da se tvoje sanje uresničijo.

Teja Hebar, 7. a

Izjemni dosežki naših učencev

Vidnejši dosežki naših učencev

Šolsko tekmovanje iz logike

Dobitniki bronastih priznanj so:

3. razred: Bor Trofenik, Zala Žuran, Gaj Purgaj in Gaja Kralj;

4. razred: Zala Zemljarič, Jan Sebastijan Kolarič, Tjaša Meško in Niko Poplatnik;

5. razred: Špela Vidovič in Niko Poharič;

6. razred: Meta Vogrinec in Ina Rakuša;

7. razred: Val Firbas, Tadej Žuran, Julija Ciglarič in Teja Hebar;

8. razred: Andraž Kolarič in Lara Bezjak;

9. razred: Nia Bela.

Mentorici: Eva Jazbec (zunanja sodelavka) in Patricija Kramberger Rom

Šolsko tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni

Dobitniki bronastih priznanj so:

7. razred: Rahela Zamuda in Teja Hebar;

9. razred: Nika Leben, Živa Trunk, Samuel Zamuda, Vita Irgolič, Lana Lindič, Nejc Trunk, Laura Horvat.

Mentorica: Jelka Zaviršek

Šolsko tekmovanje iz znanja biologije za Pro-teusovo priznanje

Dobitniki bronastih priznanj so:

8. razred: Andraž Kolarič;

9. razred: Vita Irgolič, Lana Lindič in Lucija Zelenko.

Mentorica: Iva Trop

Tekmovanje iz računalniškega razmišljanja – Bober

Dobitniki bronastih priznanj so:

6. razred: Zala Grm, Nadja Horvat in Meta Vogrinec;

7. razred: Julija Ciglarič, Teja Hebar, Klara Hrga, Taj Kolarič, Tia Meško, Mihajlo Timarac, Iza Visenjak, Rahela Zamuda, Tadej Žuran in Val Firbas – uvrstitev na državno tekmovanje;

8. razred: Lara Bezjak, Živa Bezjak, Andraž Kolarič, Nika Murk, Andrej Perdan, Leoni Corina Ranfl, Hana Štalcer;

9. razred: Laura Horvat in Blaž Žnidarič.

Mentorica: Marjeta Horvat

Šolsko tekmovanje iz znanja slovenščine za Can-karjevo priznanje

Dobitniki bronastih priznanj so:

4. razred: Ajda Marin, Jan Sebastijan Kolarič, Vita Trofenik, Jakob Bezjak, Tjaša Leben, Tjaša Meško in Niko Poplatnik;

5. razred: Špela Kokot;

6. razred: Meta Vogrinec;

7. razred: Tjan Alič Voršič in Rahela Zamuda;

8. razred: Nika Murk – uvrstitev na območno tek-movanje;

9. razred: Kaja Graber in Laura Horvat – uvrstitev na območno tekmovanje.

Mentorice: Mihaela Žgalin, Tihana Bezdrob, Mateja Matjašič Pevec, Marija Lovrec, Andreja Kolarič, Man-ja Bezjak in Irena Forštnarič

Šolsko tekmovanje iz znanja angleščine

Dobitniki bronastih priznanj so:

9. razred: Kaja Graber, Vita Irgolič, Lana Lindič, Filip Kokol in Luka Zorko – uvrstitev na državno tekmo-vanje.

Mentorica: Maja Dobljekar

Tekmovanje iz robotike – trening FLL

7. razred: Martin Svit Šandor in Leon Žuran;

9. razred: Žiga Kokot, Blaž Žnidarič, Iachmin Vadym in Enej Zamuda.

Ekipno osvojeno 14. mesto.

Mentor: Boštjan Rihtar

Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo

V polfinale sta se uvrstili Lara Tušak (5. razred) s pe-smijo Boš znal naprej me ljubiti in

Dora Šandor (9. razred) z lastno pesmijo Vizija.

Mentor: Boštjan Rihtar

Natečaj za izvirno otroško likovno in literarno delo ter fotografijo 2019 v organizaciji Mestne občine Slovenj Gradec

Ela Žnidarič Tomažič (7. razred) je prejela nagrado za svoje literarno delo z naslovom Čebelji pik.

Mentorica: Mateja Matjašič Pevec

Medobčinsko tekmovanje v rokometu za starejše dečke

Rokometna ekipa OŠ Gorišnica je osvojila 1. mesto.

Koordinator: Zdravko Tobijas

Medobčinsko tekmovanje v rokometu za starejše deklice

Rokometna ekipa OŠ Gorišnica je osvojila 1. mesto.

Koordinator: Zdravko Tobijas

Medobčinsko tekmovanje v nogometu za starejše dečke

Nogometna ekipa OŠ Gorišnica je osvojila 3. mesto.

Mentor: Gorazd Šket

Natečaj Življenje in zdravje ni rezervni del v or-ganizaciji Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa, Sektor za preventivo in vzgojo v cestnem prometu

Ela Žnidarič Tomažič (7. razred) je prejela nagra-do za 1. mesto za svoje literarno delo z naslovom Življenje in zdravje ni rezervni del.

Mentorica: Mateja Matjašič Pevec

Državno tekmovanje iz logike

7. razred: Val Firbas in Tadej Žuran;

8. razred: Andraž Kolarič – srebrno priznanje;

9. razred: Nia Bela.

Mentorici: Eva Jazbec (zunanja sodelavka) in Patricija Kramberger Rom

Filmski festival IZOLA 2019 na državnem nivoju

7. razred: Tjan Alič Voršič, Gal Bezjak in Eva Sovdat – učenci so prejeli zlato plaketo za film Živa lutka ter srebrno plaketo za film Lepo je imeti prijatelje.

Mentor: Boštjan Rihtar

Državno kuharsko tekmovanje za Zlato kuhalni-co

ekipa OŠ Gorišnica: Teja Hebar (7. razred), Rahela Zamuda (7. razred), Dora Šandor (9. razred) in Maj Visenjak (9. razred) – zlato priznanje.

Mentorja: Mateja Matjašič Pevec in Darko Marin (zunANJI sodelavec)

TEKMOVANJE IZ LOGIKE

Šolsko tekmovanje iz logike je potekalo 26. septembra 2019. Pravilno rešitev zapletenih nalog si je kot izziv postavilo 47 učencev naše šole, vse od 3. pa do 9. razreda. Nekateri od njih bodo nagrajeni z bronastim priznanjem, ker so bili v svoji starostni skupini najuspešnejši:

- * Bor Trofenik, Zala Žuran, Gaj Purgaj, Gaja Kralj iz 3. razreda,
- * Zala Zemljarič, Jan Sebastjan Kolar, Tjaša meško, Niko Poplatnik iz 4. razreda,
- * Špela Vidovič, Niko Poharič iz 5. razreda,
- * Meta Vogrinec, Ina Rakuša iz 6. razreda,
- * Val Firbas, Tadej Žuran, Julija Ciglar, Teja Hebar iz 7. razreda,
- * Andraž Kolarič in Lara Bezjak iz 8. razreda ter
- * Nia Bela iz 9. razreda.

Čestitke učencem za vse pravilne izjave in njihovim mentoricam za trud: Aleksandri H. Bezjak, Manji Bezjak, Ireni Forštnarič, Marjeti Horvat in Patriciji Kramberger Rom.

V soboto, 19. oktobra 2019, pa so se najuspešnejši pomerili med seboj še na državni ravni: Val Firbas in Tadej Žuran iz 7. razreda, Andraž Kolarič iz 8. razreda ter Nia Bela iz 9. razreda. Tekmovali so na OŠ Breg.

Iskrene čestitke Andražu Kolariču, ki prejme SREBRNO priznanje iz znanja na državnem tekmovanju iz logike.

Eva Jazbec in Patricija Kramberger Rom

Cankarjevo tekmovanje 2019

V torek, 12. 11. 2019, smo nekateri učenci od 4. do 9. razreda pisali Cankarjevo tekmovanje. Tekmovanje se je začelo ob 13.00 in končalo ob 14.30 uri. Pisali smo razlagalni spis o knjigi, ki smo jo prebrali: učenci 4. in 5. razreda so pisali o knjigi z naslovom Groznovilca v hudi Hosti, ki jo je napisala Janja Bauer, učenci 6. in 7. razreda smo pisali o knjigi Odprava zelenega zmaja, ki je avtorsko delo Slavka Pregla, o knjigi Igorja Karlovška z naslovom Preživetje pa so pisali učenci 8. in 9. razreda.

Tekmovanje je bilo zanimivo, vsi smo se lahko preizkusili v pisanju razlagalnega spisa in s tem dobili izkušnjo več.

Teja Hebar, 7. a

TEKMOVANJE V ZNANJU O SLADKORNI BOLEZNI

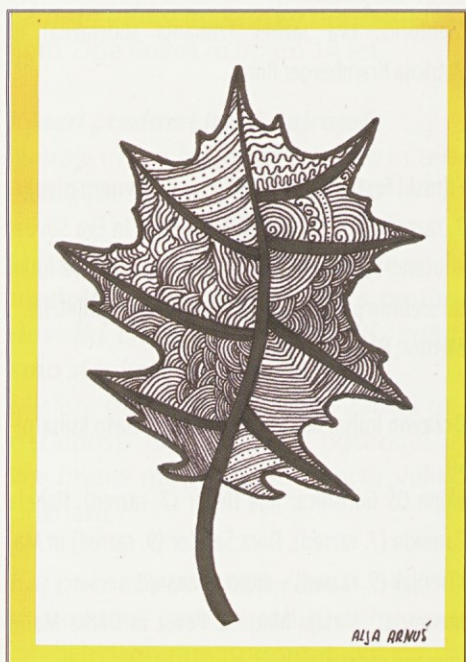
V petek, 11. 10. 2019, smo pisali tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni. Udeležili smo se ga učenci 7., 8. in 9. razredov. Na začetku smo bili malo nervozni (še najbolj mi, sedmošolci, saj je to za nas bila povsem nova izkušnja).

Tekmovanje smo pisali v dveh učilnicah. Na šolskem tekmovanju je bila najbolj uspešna Nika Leben iz 9. a razreda, ki se je uvrstila tudi na državno tekmovanje.

To tekmovanje se mi zdi zelo dobro za nas, ker se o bolezni, ki velja za

eno najbolj razširjenih po svetu, veliko naučimo. Veliko otrok in starejših zboli za to boleznijo. Sama sebe se na takem mestu težko predstavljam. Skratka, to znanje nam v prihodnjih letih lahko pride zelo prav.

Sara Vozlič, 7. a

Alja Arnuš, 5. a

Dora Višenjak, 4. a

Ana Čurin, 5. a

Kuharska ekipa naše šole ponovno zlata!

V ponedeljek, 11. novembra 2019, je v okviru 66. Gostinsko turističnega zbora Slovenije v Grand Hotelu Union v Ljubljani potekalo državno tekmovanje 10. tekmovanja za Zlato kuhalnico, s katerim Turistična zveza Slovenije sodeluje v projektu Slovenija – Evropska gastronomska regija 2021. Kar 16 kuharskih ekip osnovnih šol se je med seboj pomerilo v pripravi »ljubljskih« tradicionalnih jedi, tj. letečih žgancev s praženim krompirjem in ljubljanskih skutnih palačink. Našo šolo je na tekmovanju zastopala ekipa štirih učencev: Teja Hebar, Rahe-la Zamuda, Dora Šandor in Maj Visenjak. Na tekmovanje so se pripravljali ob pomoči mentorjev Darka Marina in Mateje Matjašič Pevec. V pripravi na tekmovanje smo vložili veliko prostega (tudi počitniškega) časa, kar se je obrestovalo s prejetim ZLATIM PRIZNANJEM, na katerega smo seveda vsi zelo ponosni. Na tem mestu velja posebna zahvala Darku Marinu, ki že več let svoje odlično kuharsko znanje in izkušnje predaja našim učencem, ki radi poprimajo za kuhalnico in pripravijo kaj več, kot »samo« kosilo. Mateja Matjašič Pevec

O tekmovanju in svojih vtisih je Rahe-la Zamuda zapisala takole:

V ponedeljek, 11. 11. 2019, smo se jaz, Dora, Maj in Teja skupaj s kuharjem Darkom in učiteljico Matejo odpravili na državno kuharsko tekmovanje Zlata kuhalnica.

Ta dan smo bili opravičeni od pouka, saj je že zjutraj bilo potrebno zavijati rokave in v šoli pripraviti vse sestavine za pripravo jedi ter seveda vso potrebno posodo. Ob 12. uri smo izpred šole krenili proti Ljubljani, kjer je v Hotelu Union potekalo tekmovanje. Ker smo

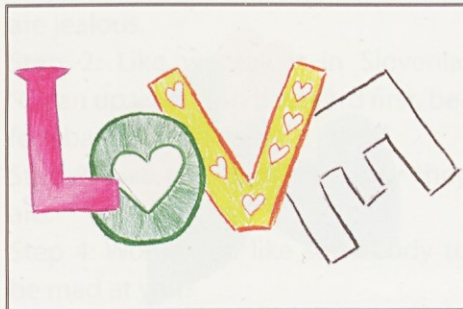
na kraj dogodka prispeli dovolj zgodaj in nam je do tekmovanja ostala še nekaj časa, smo si smeli ogledati hotel. Tik preden je šlo zares, smo se s predpasniki okrog pasu in kuharskimi kapami na glavi jaz, Dora in Maj postavili za kuharski pult. Imeli smo 1 uro časa, da smo pripravili in servirali jed. Delo smo si seveda razdelili: Dora je pripravljala leteče žgance (za nas, po domače, »pohanega piceka«) in pražen krompir, sama sem pripravljala prilogo glavne jedi, jetrne žličnike z jurčki, Maj pa je s svojimi spretnimi rokami pripravil slastno sladico, in sicer ljubljanske skutne palačinke, ki jih je oblikoval v rožico in jih obogatil z jagodno omako.

Priznati moramo, da smo morali biti res pridni in hitri, da smo uspeli pripraviti vse, kar smo si zadali. Med kuhanjem pa ni pritisk naraščal samo v loncih, pač pa tudi nam, in to tako, da bi skoraj eksplodirali! Po eni uri nam je jedi uspelo zelo dobro pripraviti, kar priča tudi zlato priznanje, ki smo ga prejeli za nagrado. Domov smo se vrnili pozno zvečer, zadovoljni in predvsem zelo utrujeni.

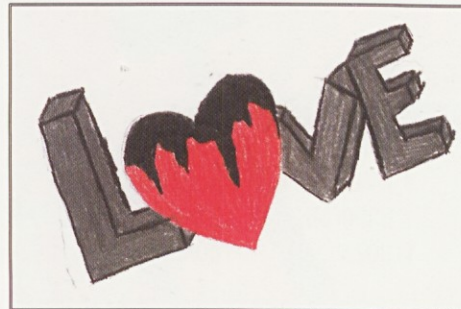
Rahela Zamuda, 7. b

Ljubezenski grafit, Eva Munda, 9. b

Ljubezenski grafit, Nia Bela, 9. b

Ljubezenski grafit, Živa Trunk, 9. b

S svojimi spisi kar dvakrat prepričala ocenjevalce literarnih natečajev

V današnjem vsakdanu, preplavljenem z elektronskimi napravami, se na knjižnih policah nabira vse debelejša plast prahu. K sreči se v posameznih generacijah otrok naših učencev najdejo izjeme, ki z velikim veseljem še vedno brskajo po knjižnih policah, odpihnejo prah s knjige in se z največjim užitkom potopijo vanjo. Ne samo, da jo preberejo, s še večjim navdušenjem vzamejo v roke zvezek in pisalo ali celo telefon, ki je med nekajurno vožnjo edina priročna stvar za zapisovanje, ter zapišejo svoje razmišljanje, doživljanje ob prebrani knjigi ali pa preprosto pustijo domišljiji prosto pot in ustvarijo povsem novo, lastno zgodbo. Vsak njihov novejši izdelek nosi vedno večjo težo, saj je tako vsebinsko, kot tudi slogovno in jezikovno vse bolj dovršen.

Učenci, ki v letošnjem šolskem letu obiskujejo izbirni predmet

Literarni klub, pa tudi tisti, ki jim je literarno ustvarjanje v veselje, ustvarjajo literarne izdelke, s katerimi sodelujemo na različnih literarnih natečajih. Spisov in pesmic, ki so jih do sedaj ustvarili, je precej, zato smo se odločili, da tokrat izpostavimo sedmošolko Elo Žnidarič Tomažič, ki je v tem letu s svojimi literarnimi izdelki dokazala, da se vloženi trud kmalu obrestuje, saj se je kar na dveh literarnih natečajih v svoji starostni kategoriji uspela uvrstiti v sam vrh.

Na Eline izdelke, pa tudi na izdelke vseh ostalih mladih literarnih ustvarjalcev sem izjemno ponosna. Verjamem, da jih bomo skupaj ustvarili še več in da bomo v prihodnje objavili tudi prispevke ostalih učencev, ki se prav tako, kot Ela, lahko s svojimi izdelki ponosno predstavijo.

Mateja Matjašič Pevec, mentorica

Pozdravljeni,

sem Ela Žnidarič Tomažič. Letošnje šolsko leto je zame polno presenečenj, saj sem proti pričakovanjem s svojima spisoma uspela navdušiti ocenjevalce kar dveh različnih literarnih natečajev:

Za domišljijski spis z naslovom Čebelji pik sem na natečaju za izvirno otroško likovno in literarno delo ter fotografijo 2019, ki ga je organizirala Mestna občina Slovenj Gradec v sodelovanju s Koroško galerijo narodnih umetnosti, prejela nagrado, ki sem jo prevzela na svečanem odprtju razstave in podelitvi nagrad, ki je potekala 24. 10. 2019 v Koroški galeriji likovnih umetnosti.

Še bolj pa me je presenetil izjemen dosežek mojega spisa na temo žrtev prometnih nesreč, saj je bil po mnenju ocenjevalcev prepoznan kot najboljši med kar 233 izdelki! Po mnenju ocenjevalne komisije jih je spis prepričal »z zanimivostjo, vsebino in vsekakor sporočilom«.

Rada bi se zahvalila mentorici Mateji Matjašič Pevec, ki me vedno »vleče naprej«. Čeprav sem na obe nagradi zelo ponosna, mi največ pomeni sam napredek v mojem pisanju.

Ela Žnidarič Tomažič, 7. b

Iza Lenart, 5. b

Ljubezenski grafit, Nika Leben, 9. a

Špela Vidovič, 5. a

My Inspiration

Life sometimes gives you ordeals that are hard to go past; the ones you will never think you can do them the right, the perfect way. But nothing is too hard if you at least give it a try. Always do your best and never ever give up on anything.

I can remember my mum telling me one day that a human cannot be unsuccessful, we can only give up. And I totally agree with her.

It is true that we are not born with a silver spoon in our mouth, but we can reach the highest scores by making an effort. Successful people are not the ones who are rich and have everything they want. What is the point of having everything you want? You are probably guessing right; there is none.

If you don't work hard for what you want, you will be less happy for it than the ones who are working hard to achieve something.

I always try to think positive and do the things I want; but can I always do what I want to? No, I can't. My way of thinking: everything happens for a reason. Nothing is impossible. You should always find a reason to be happy, there is always at least one.

And if you think you are poor and have nothing ... there is literally always someone that has less.

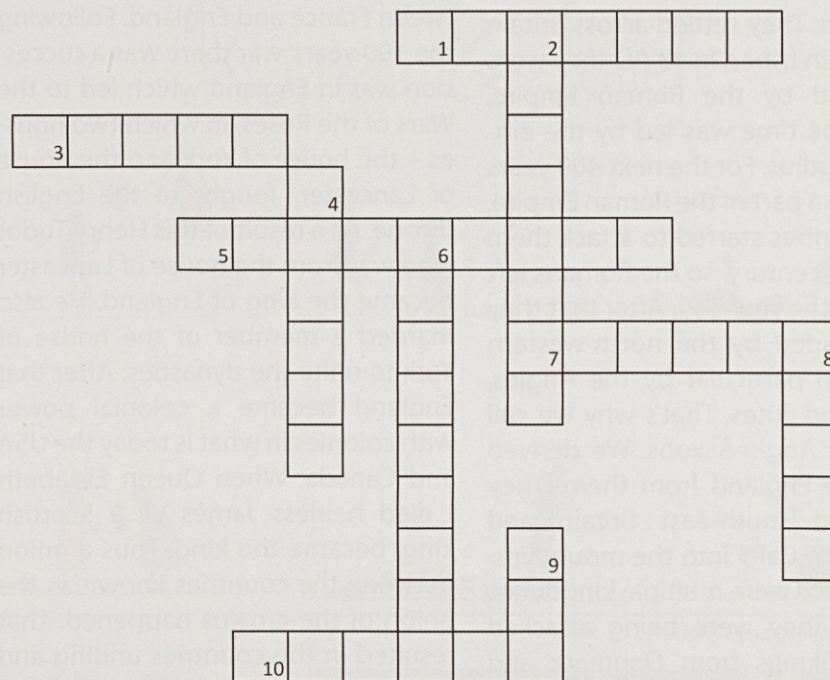
BE HAPPY FOR WHAT YOU HAVE, AND WORK HARD FOR WHAT YOU WANT!

Love yourself the way you are and love others as they are. Do not hate anyone. Why would you?!? What this person has done to you is already bygone. We cannot take time back and change things that cannot be changed, and we probably never will. And this is a fact.

What I also want to say is that you can do whatever you want in this world

CHRISTMAS CROSSWORD

by Taj Kolarič

Across

1. One of Santa's reindeer
3. Santa's helpers
5. December 25th is ____
7. Christmas drink
10. Name of a popular snowman

Down

2. Christmas month
4. He hates Christmas !
6. You hang them by the chimney
8. On Christmas morning we unwrap our ____
9. ____ to the world !

... nobody can change that. You only need to believe that everything is possible.

And here is a quick recipe how to be happy:

Step 1: Always have a smile on your face.

Step 2: Let nobody make it disappear. You are welcome ;

And here is something for people who don't like others the way they are, or they are angry with others:

Step 1: You should ask yourself if you are jealous.

Step 2: Like we say it in Slovenia: "Clean up your own backyard first, before barge into someone else's."

Step 3: Like all people the way they are.

Step 4: Would you like somebody to be mad at you?

Step 5: Think first.

Step 6: Stop being angry, because you are unhappy.

Step 7: Smile, smile, smile...

Step 8: Stop being angry once and for all.

I AM FAR FROM BEING PERFECT, BUT I WON'T CHANGE MYSELF FOR NOBODY BUT MYSELF. Nobody can change you if you don't let them.

Rahela Zamuda, 7. b

REŠITVE KRIŽANKE:

DOWN:	1. RUDOLPH	ACROSS:	1. ELVES
	2. DECEMBER		2. CHRISTMAS
	3. GRINCH		3. EGNOG
	4. STOCKINGS		4. GIFTS
	5. JOY		5. FROSTY

The History of England

The British Isles used to be inhabited for thousands of years. We don't know much about the first people there. About 600 BC the Celts arrived from the area where the modern-day Belgium is. They settled across Britain and lived in tribes. In 43 AD they were conquered by the Roman Empire, who at the time was led by the emperor Claudius. For the next 400 years they were a part of the Roman Empire. German tribes started to attack them in the 4th century, so the Romans left Britain in the year 410. After that they were invaded by the north-western Europe. In particular by the Angles, Saxons and Jutes. That's why we call them the Anglo-Saxons. We derived the name England from them. They conquered south-east Britain and pushed the Celts into the mountains. At first there were multiple kingdoms. Later on they were being attacked by the Vikings from Denmark and Norway. In the end the kingdoms were united by King Alfred who also pushed out the Vikings. The Vikings also attacked France. The French king gave them some land which became Normandy. In 1066 a Norman king by the name of William invaded Britain. We call him William the Conqueror. He became King William I. The Nor-

man Conquest was the last successful invasion of England. In the 14th century there was a succession crisis in France which led to the 100 years' war, which was a series of conflicts between France and England. Following the 100 years' war there was a succession war in England which led to the Wars of the Roses, in which two houses – the house of York and the house of Lancaster – fought to the English throne. As a result of this Henry Tudor who was from the house of Lancaster became the king of England. He also married a member of the house of York to unite the dynasties. After that England became a colonial power with colonies in what is today the USA and Canada. When Queen Elizabeth I died heirless James VI, a Scottish king, became the king. Thus a union between the countries known as the union of the crowns happened. That resulted in the countries uniting and forming Great Britain. In the 19th century Great Britain became an industrial power as a result of the industrial revolution. There were many factories being built around the country and a lot of people became factory workers. In World War 1 England was a part of the entente powers which went on to win the war. They also won World

Queen Elizabeth I.

Živa Bezjak, Alja Horvat, 8. a

War 2 as they were a part of the Allies. After the great wars they decolonized their colonies in Africa, Canada, India, Australia and New Zealand. Today they are a part of NATO and the European Union, but they want to leave the latter in what is known as Brexit.

Luka Zorko, 9. b

Mentorica, Maja Dobljekar

Big Ben and Westminster on a cold winter night with falling snow, London, United Kingdom
(vir: splot www.123rf.com)

Christmas Hope

Let the warmth of Christmas warm you,
let the heart calm you,
and let the New Year bring you
whatever your heart desires!

Love, health and abundance
shall make you feel rich.
To achieve all your new goals
is my sincere wish.

Aneja Toplak, 7. b

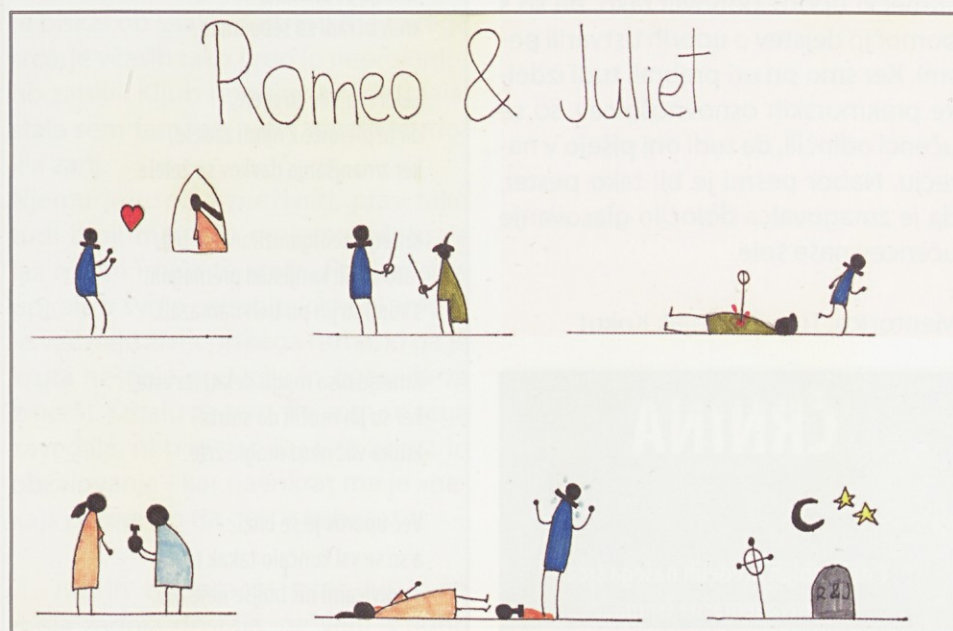
BEING A SHAKESPEARE FOR A DAY

It's was Friday morning, October the 18th, when we were in our English classroom talking about the theatre play, which we were going to see that day. It was 9.30 a.m. when we left our school. We took the bus to Ptuj Grammar School to see the theatre play. The bus dropped us at the parking lot in front of the school. We entered the building and went to school's amphitheater. The play was about to start, the lights went out and the first actor entered stage. The students of Ptuj Grammar School prepared an interesting play in English. It was about William Shakespeare, his life, his plays, his theatre and people around him. The students were very good actors and did their job perfectly. When the play ended, we sat in front of the building, had some sandwiches and observed other students passing by. While waiting for the bus, we went for a little walk. We were walking for a few minutes, when our bus arrived.

Returning back to school was loud and fun. When we come back, we went to the Art classroom. First we watched a short video about William Shakespeare and his theatre and af-

terwards created different artworks on the theme. Our works were exhibited in school's hall.

Maj Visenjak 9. b
Mentorica, Maja Dobljekar

Klara Hrga in Teja Hebar, 7. a

Christmas Through My Eyes

Our family respects Christmas like every family probably does. For most kids, Christmas is one of their best days in a year. The joy in their eyes when they can experience the miracle of Christmas just fills your heart with happiness. But Christmas isn't always about the presents. It is about family and meeting your relatives. Children look forward to receiving the presents, whereas the adults mostly care to spend it with family and friends, which should be the main reason for everyone in my opinion. The holiday isn't always about an old fat-man drinking Coca-Cola and giving out presents to children. It's about the almighty Jesus Christ, who was born on

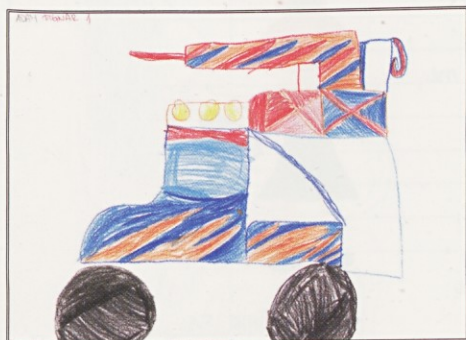
the same day - which is why we celebrate Christmas in the first place. It's even called a HOLY day!

I think the Santa secret should never be revealed to the kids. But eventually everyone has to learn the truth and accept the reality. Everyone deserves a good and healthy childhood, but it cannot last forever. Telling a child that the Santa does not exist can seriously damage the kids' future. A child should enjoy the magic of childhood imagination, while they still can. Telling the truth too early will not make anything better, it might even make things worse.

Unfortunately, some children don't have a family to experience the mag-

ic of Christmas with. Some are sick, some are even dying in the hospital with no family support and can only hope for a Christmas miracle to happen. The miracle, however, doesn't happen too often. A happy holiday full of joy can end tragically, too. But on the bright side, there are more kids living a good life than the ones with no hope for the future. There are also many companies and people helping the poor children of the world. Here is my message to you: Never accept the world as it appears to be. Instead, dare to see it for what it could be.

Taj Kolarič, 7.b

Adam Pignar, 1. b

Erazem Lapornik, 1. a

Domen Bezjak, 8. a

Ustvarjalna zgodovina

Tudi pri zgodovini smo lahko kreativni. Letošnji osmošolci so temo »Kmečki upori« ponovili tako, da so s pomočjo dejstev o uporih ustvarili pesmi. Ker smo pri uri prebrali tudi izdelke prekmurskih osnovnošolcev, so se učenci odločili, da tudi oni pišejo v narečju. Nabor pesmi je bil tako pester, da je zmagovalca določilo glasovanje učencev naše šole.

Mentorica, Tina Brodnjak Kokot

ČRNINA

V najglobljih predelih našega srca
se skriva temačna črnina.
Črnina ne vidi neba,
se vedno potaplja do dna,
saj jo potisnemo globoko vase, kolikor se da.

Nikoli ne veš,
kaj te v življenju čaka –
morda že na naslednjem vogalu
črna sraka.

Ne skušaj skriti solz pred ljudmi,
ki tečejo zaradi spominov na stare dni.
Ko naveličaš se črnine,
ji zaželi »dober dan«,
obrni ji hrbet in odidi vstran.

Veš, zaradi tega nisi šibak –
niti malo!
Poglej vase in bodi
sam svoje zrcalo.

Ela Žnidarič Tomažič, 7. b

Čarovniško mesto, Vid Klovar, skupina Oblački

KMEČKE UPORE

(pisano v osnovnošolskem narečju)

Pravice so jim vzele,
kmetje so znorele,
krüh bi radi za sebe mele.

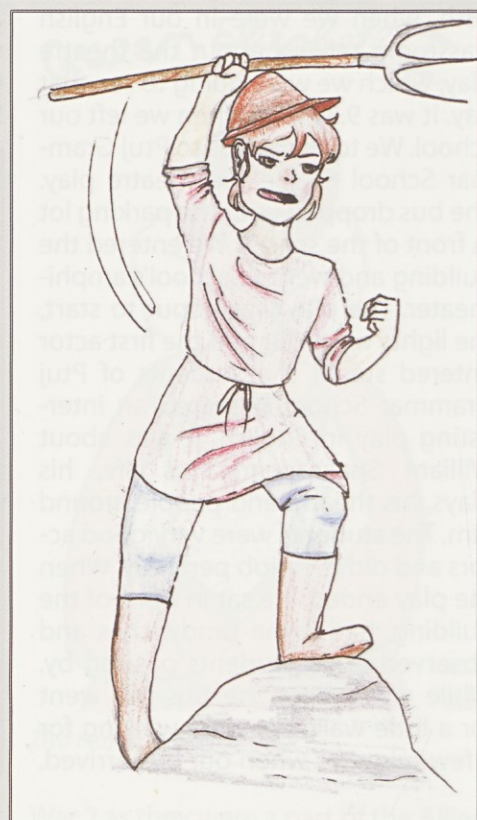
Sekire in vile so mele,
da bi plemiče z njimi zadele,
ker zmanjšanja davkov so želele.

Kmetje neorganizirane so bili,
zato so jih konjeniki premagali,
s konji so jih po tleh namazali.

Kmetje niso mogli delati na vrte,
ker so jih mučili do smrte,
krüha več neso moglo žrte.

Več uporov je še blo,
a so se vsi končalo takak to,
s pravicami nič boljše neje blo.

Adrian, Andraž, Blaž, 8. a

Zala Rajh Plohl, 8. a

SVETLANA MAKAROVIC JAZ SEM LEPA

Jaz ~~sem~~ lepa, ti pa ne,
jaz pa razijem, ti pa ne,
vsak se me boji, prijati
tebe pa nobeden!
Jaz ~~sem~~ lepa, ti pa ne,
mam fizuro, ti pa ne,
ti bi hotel jo ponarfat,
pa je mihi vreden.

Noj, raj sam predbrat
neš, kaj bi dal, da bi bil
lep, da lahko bi razil se
in lep se oblačil,
no, raj sam predbrat neš,
kaj bi dal da, bi bil lep,
da bi se obleko na tebe
malo se povznil.

Jaz ~~sem~~ lepa, ti pa ne,
mam obleke, ti pa ne,
vsake te lahko pozabi,
mene pa nobeden!
Jaz ~~sem~~ lepa, ti pa ne,
jaz ~~sem~~ razil, ti pa ne,
tebe vsake takej pozabi
mene pa nobeden!

EHA LEŠNIK 5A

ŽIVLJENJE IN ZDRAVJE NI REZERVNI DEL

Zdravo, moj dnevnik!

Smešno, a nihče (razen sedaj tebe, seveda) ne ve, da sem živa. Vse skupaj je pravzaprav malce zapleteno. Saj vem, težko je verjeti, a hočeš ali nočeš se je treba sprijazniti s tem, da sem »duh«. Moje telo ni preživelo, zato me nihče ne more slišati. Ti si edini, ki mu lahko povem svojo zgodbo ...

Jaz, moj brat in moja starša smo se nekega dne odpravili na božični izlet. Da smo prišli na željeno destinacijo, smo morali prevoziti zasneženi hrib. In tukaj se vse začne oz. zame konča.

Hrib je bil tako močno zasnežen, da se ni videlo nič. Plazovi so drseli navzdol v dolino, prečkali cesto in rušili vse, kar jim je prišlo na pot. Naenkrat sem izza ostrega ovinka, ki smo ga prevozili, sredi snežne beline zagledala velik, črn avtomobil. To je edina slika, ki se je spomnim. Takoj za tem se je slišalo le še BUM, TRESK, BUM, BUM! Pokalo in pokalo je, dokler ni nastala popolna tišina, ki jo je razbil bratov krik: »Neeeeeee...«

Zatem je pred mojimi očmi bila le še tema. Čez nekaj trenutkov, ko sem se zbudila, sem slišala sirene. Kričala sem in kričala, a sem kaj kmalu ugotovila, da me nihče ne sliši. Videla sem sebe, kako negibno ležim na tleh. Mojo družino (mamo, očeta in brata) so že odpeljali v bolnišnico, jaz pa sem se še kar naprej trudila in kričala na ves glas, da bi se zbudila iz teh grozних sanj. Žal to niso bile sanje ...

Ko sem se zavedala, da me prav zares nihče ne opazi, sem skočila v reševalno vozilo, ki je me je skupaj z mojo družino odpeljal v bolnišnico. Bila sem ob bratu, ko so ga operirali. Monitor, ki je piskal ob vsakem utripu njegovega srca, je včasih tako grdo in neprekinjeno zatulil. Kljub temu nisem obupala, stala sem tam, ob njem, upala in molila zanj.

Njemu je uspelo preživeti, prav tako tudi moji mami in mojemu očetu, le jaz nisem imela te sreče. Pogled sem upirala v svoje mrtvo telo, ki ni zmoglo več najti življenjskega ritma, ki ga je kruta nesreča prekinila in ugasnila za zmeraj. Kmalu za tem, ko sem se tega zavedala, ni bilo več časa za žalost in obžalovanje - kar naenkrat me je »nekaj« potegnilo tja gor, v nebesa.

... no, in tu sem še zdaj. Ali je to moja zadnja postaja, ne vem. Čudno in nerazumljivo se mi zdi, da po tem dogodku nisem videla in vedela ničesar več, kot to, kar sem ti zaupala. Zdaj se zelo dobro zavedam, da niti življenje, niti zdravje ni rezervni del. Včasih se morda zgodi, da poškodovan del sicer še funkcionira, a vendar se je treba zavedati, da ko je enkrat poškodovan, ga to zaznamuje za zmeraj. Morda se s poškodovanim delom še da živeti, vprašanje pa je, ali je takšno življenje še lahko kdaj takšno, kot je bilo prej.

Ela Žnidarič Tomažič, 7. b

Dedek na kvadrat

Jaz imam kar dedka dva,
oba sta Franca Bezjaka.

Eden rad grozdje ima,
drugi raje preša ga.

Oba rada vnuke imata,
in vse kar hočejo, jim data.

Vid Bezjak, 4. a

MOJA BABICA

Moji babici Marta je ime,
kekse rada peče, pa nikoli nič ne reče.
Križanke rešuje, ker tam se izobražuje.

Moja babica rada me ima.
Po pouku vsak dan kosilo mi pripravi,
vsako noč pa v posteljo me spravi.

Jan Sebastjan Kolarič. 4. a

LJUBEZEN – BOLEZEN

Ljubezen se velikokrat
spremeni v najstniško bolezen.

Punce zasanjano po šoli hodijo,
na šolske obveznosti pogosto pozabijo.

Fantje čudežno zbolijo,
ker zaradi ljubezni trpijo.

Ljubezen je neprebavljiva,
pri najstnikih nepogrešljiva.

Poljubčki po šoli drvijo,
fantje jih nikoli ne izpustijo.

Vsi na šoli se objemajo,
čudežne bolezni pa pojemajo.

Fantje čudežno ozdravijo,
punce pa več ne spiyo.

Punci močno srce utripa,
ko ji fant veselo mežika.

Ljubezen ni več bolezen
in kmalu vsak postane hvaležen,
da ima svojo ljubezen.

Teja Hebar, 7. a

Spomini na šolske dni g. Franca Sovdata

Kot je že v naši navadi, v vsaki številki Iskrice pocukamo za rokav katerega dedka ali babico, da skupaj poklepeta o času, ko so sami hodili v šolo. Tokrat sem se odločila, da o tem povprašam kar svojega dedka.

Za vse, ki te ne poznajo, se lahko najprej predstaviš?

Moje ime je Franc in sem star 75 let. Sem oče in dedek. Po poklicu sem pek. V prostem času hodim na sprehode in skrbim za domače živali.

Kakšno je bilo tvoje otroštvo?

Moje otroštvo je bilo zelo lepo, čeprav je bilo zelo skromno. Dosti časa sem preživel s svojimi vrstniki.

Kje si se šolal?

Prvi razred osnovne šole sem obiskoval v Osnovni šoli Gorišnica, zatem sem šolanje nadaljeval v OŠ Ptuj, kasneje pa sem se spet vrnil nazaj in šolanje nadaljeval tukaj.

Kje si bil zaposlen?

Skoraj vso svojo delovno dobo sem bil zaposlen v Pekarni Ptuj. Tam sem delal kot pek.

Kakšni so nekoč bili učitelji?

Bili so strogi, a dobri. Do njih smo morali imeti veliko spoštovanja. Kazni so bile hude. Neposlušne so kaznovali.

Si kot otrok rad hodil v šolo?

Ja, sicer sem rad hodil v šolo, ampak sem si kdaj pa kdaj želel, da ne bi rabil iti.

Kaj bi rad sporočil učencem, ki berejo naše Iskrice?

Bodite nasmejani in trudite se po svojih najboljših močeh.

Eva Sovdat, 7. a

OBISK PODJETJA ALINEA tisk

V ponedeljek, 14. oktobra 2019, smo se devetošolci odpravili v Moškanjce na ogled tiskarskega podjetja ALINEA tisk, kjer so nas prijazno sprejeli, nam razkazali tiskarno in stroje ter nas seznanili s tem, kako le-ti delujejo. Poleg tega so nam pokazali tudi nekaj primerov tiskanja. Ukvarjajo se s tiskanjem na majice, vrečke, izdelujejo nalepke za avtomobil in stenske nalepke ter tiskajo na druge potrebščine. Za boljšo predstavbo so nam razložili tudi celoten postopek tiska. Ob koncu našega druženja so

nam podarili sponzorske kemične svinčnike in nalepke, poleg tega pa smo se še fotografirali z dronom (poglejte nas na priloženi fotografiji, kako nasmejani smo).

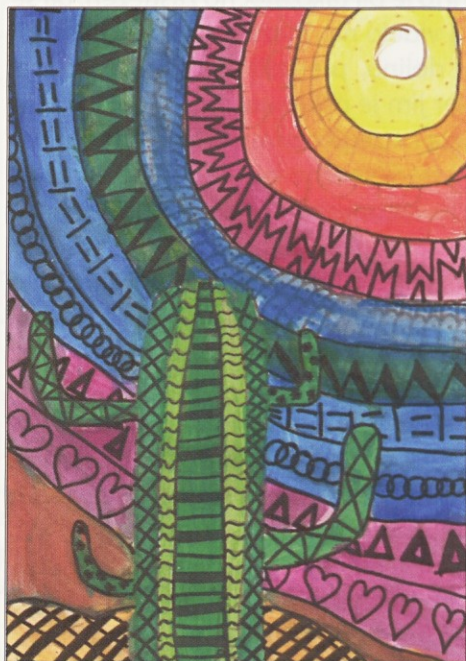
Če pod vse našeto potegnemo črto, lahko rečemo, da smo si v tem dopoldnevu nabrali novih, pozitivnih izkušenj. Spoznali domače podjetje, kar ima za nas toliko večjo vrednost.

Še enkrat iskrena hvala podjetju ALINEA tisk za prijazen sprejem in čudovite spomine, ki smo jih ob tem dnevu ustvarili skupaj z vami.

Kaja Graber, 9. a

Neža Krajnc, 2. b

Maša Šacer, 4. a

Lija Majerič, 1. b

ZAHVALA G. BORUTU

V našem razredu se zmeraj dogaja kaj zanimivega, za kar včasih poskrbimo sami, včasih pa nam pri tem pomaga tudi kdo drug. V letošnjem šolskem letu se nam je porodila ideja, da bi sošolki/sošolcu, ki praznuje rojstni dan, podarili darilo, ki bi ga izdelali sami. Po tehtnem premisleku smo se najbolj navdušili nad idejo, da bi si podarili lončke, ki bi jih sami poslikali. Za to, da je naša ideja padla na plodna tla, je zaslužen g. Borut Lindič, ki nam je podaril toliko praznih keramičnih lončkov, kot nas je v razredu. Vemo, da je že beseda hvala velikokrat dovolj, a smo se vseeno odločili, da se za podarjene lončke zahvalimo tudi javno: g. Borut, ISKRENA HVALA!
7. b

Nasmeh, prosim, FOTOGRAFIRAM!

Učenke in učenec ŠNO smo v tem šolskem letu pričeli s pisanjem prvih novinarskih prispevkov. Ugotovili smo, da pregovor, da je vsak začetek težak, še kako drži, saj smo kaj kmalu naleteli na prvo težavo – kako narediti res dobro fotografijo, ki bo o članku povedala kar se da največ.

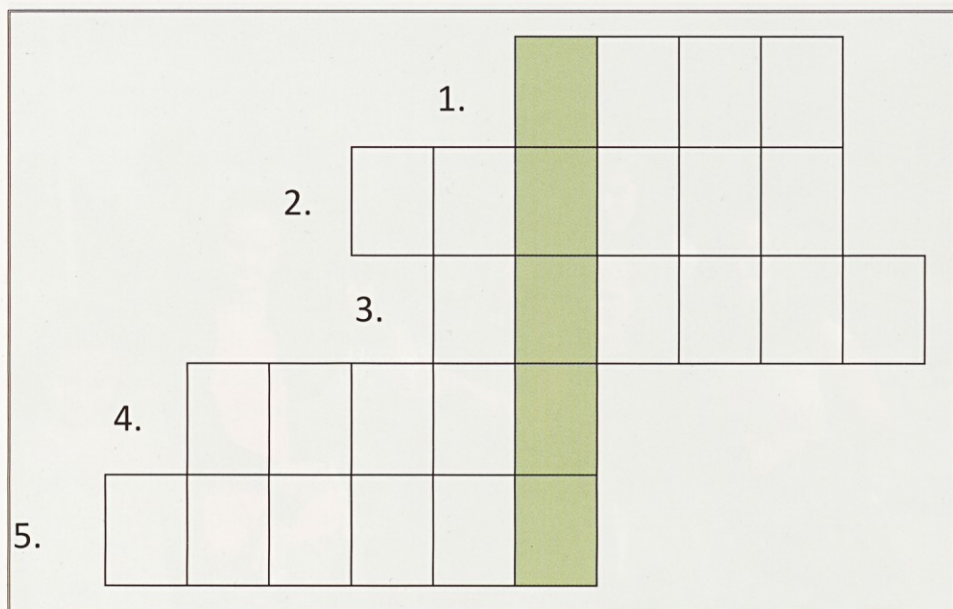
Rešitev smo imeli na dlani oz. lahko bi rekli kar čez glavno cesto, kjer domuje podjetje Črtica in druge zgodbe d.o.o. Ga. Karina in g. Boris sta nas večkrat obiskala pri pouku in z nami delila nekatere skrivnosti dobrega fotografiranja.

Njun obisk si učenci štejejo v čast, saj sta nam predala kar nekaj uporabnega znanja, kot na primer kako in kdaj uporabiti bliskavico, kako postaviti osebe, ki jih bomo fotografirali kot skupino in premagovati strah pred intervjuvanjem.

Zelo se jima zahvaljujemo za njun čas in trud ter predvsem za veliko dobre volje, ki sta jo vložila tudi v nas. Upamo, da bosta z našim (začetnim) delom zadovoljna in da bosta iz fotografij teh Iskrice razbrala, da si še želimo kakšnega obiska ali dveh, da bodo fotografije v prihodnjih Iskricah še svetlejše.

Saška Laura, 7. b

V vodoravni ali navpični smeri poišči naslednje besede:

NOVO LETO, DARILO, BOŽIČEK, BOŽIČ, LUČKE, SMREKA, SNEG, SNEŽINKA, SNEŽAK, SMUČI, SANKE, DECEMBER, LUČKE, OKRASKI, KEPANJE, IGLU

G	O	R	S	L	U	Č	K	E
B	D	E	C	E	M	B	E	R
O	I	U	S	J	C	R	A	S
Ž	G	S	N	I	G	L	U	N
I	S	L	E	L	Č	S	B	E
Č	O	I	Ž	U	D	B	A	Ž
E	K	Č	I	M	E	O	R	A
K	R	E	N	S	L	Ž	B	K
S	A	V	K	S	O	I	F	J
J	S	T	A	A	K	Č	I	K
U	K	S	R	N	S	L	A	E
D	I	M	R	K	H	Z	S	P
A	E	R	O	E	U	T	M	A
R	A	E	Z	K	S	A	U	N
I	L	K	Ž	S	N	H	Č	J
L	K	A	R	Š	E	F	I	E
O	F	C	T	Ž	G	L	R	S
C	T	L	U	Č	K	E	J	A
I	N	O	V	O	L	E	T	O

KRIŽANKA

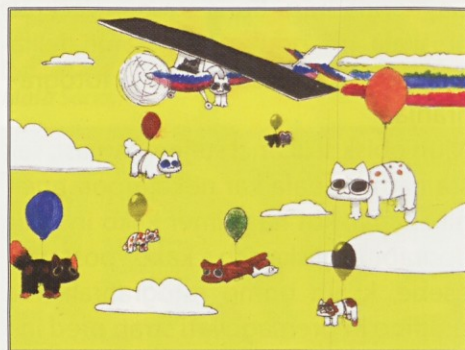
1. Bel in mehak, iz njega nastane snežak.
2. Božiček z njim otroke obdari, malo ali veliko vsakega razveseli.
3. Pomagajo Božičku in ga na saneh peljajo, da otroci pravočasno pod smrekico darila imajo.
4. Velik praznik 25. decembra slavimo, vsi se ga zelo veselimo.
5. Vsak se njenega okraševanja veseli, pod njo darilo dobi.

Zala Grm, 6. a

Rešitev križanke

Hana Štalcer, 8. a

Manca Žunkovič, 8. a

Ian Marinič, 2. a

Žiga Trunk, 2. b

Urban Valenko, 2. b

BOŽIČNO-NOVOLETNE ŽELJE

(točno tako, kot so povedali otroci)

OTROCI SKUPINE OBLAČKI

z vzgojiteljico Andrejo Fekonja

SARA BEZJAK: Želim si, da bi čim hitreje šla z mamico in atijem v Grac gledat Krampusov.

MIHAEL JANŽEKovič: Želim si, da bi zdravi bli.

LIZA ERHATIČ: Želim si, da bi čim prej šla v šolo. Želim si, da bi se ati in mami z mano igrala.

ZALA PRELOG: Hočem, da smo vsi v vrtecu zdravi. Želim si, da mi Živa ne razmetavle sobe in da ne bi bila bolna.

LORELA LAPTUŠ: Želim si, da ko bo sneg, delam snežaka. Želim, da se Lukas z mano igra. Želim si, da bi vzgojiteljici imela rada in vse prijatle.

NEJC BEZJAK: Želim si, da bi se z mamico in atijem igral in da mi bratec ne podre kock.

MATIC ŽURAN: Želim si, da dobim puno daril, da dobim kombajna in da mi mami in ati popravita skiro, ki je pokvarjen. Želim si, da bi dobil nov lonček, ki sem ga mami in ati razbil.

MATEVŽ MILOŠIČ: Želim si, da ne bi bil bolani.

TIM HERCOG: Želim si, da mi moja sestra ne bi nagajala in da ne bi kock podirala.

JULIJA TKALEC: Želim si, da bi šla v šolo in da bi iz snega delala snežaka. Želim si, da me Klara ne bi jezila, da bi imela vzgojiteljici rada in da bi bili vsi zdravi.

META VODUŠEK: Želim si da bi bili vsi srečni.

Želim vam, da bi se vam uresničile vse želje, pričakovanja in sanje, tudi tiste, ki ste jih postavili visoko nad oblake. Srečno 2020.

OTROCI SKUPINE ZMAJČKI

z vzgojiteljico Petro Šegula

JAKA ČUŠ

V novem letu želim vsem polno zdravja, naj bodo dobro. Naj bodo vsi med sabo prijatelji. V Afriki pa jim želim, da srečno ujamejo živali in jih imajo za prehranjevanje, da ne bodo lačni. In če bo prišel do njih peščen vihar, jim želim, da se čimprej rešijo.

LINA ZRNIČ

Vsem želim, da se imajo lepo, otrokom pa želim, da ubogajo mamice in atije.

OSKAR BALANT

Želim vam velik ognjemet, da bi se vsi zabavali. In da si ne bi zlomili noge, ko bi se igrali. Jaz pa si želim zmaja in kitaro na zvočnik.

NEJA LETONJA

Želim vam, da ste lepi, prijazni in nasmejani.

STAŠ ŠTERBAL

Vsem želim srčke, hrano, da bi imeli lepa oblačila, da bi bili vedno vsi veseli in lepi. Jaz pa si želim krosača.

Mentorja: Mateja Matjašič Pevec, Aleš Pevec
Odgovorna urednika: Mateja Matjašič Pevec, Aleš Pevec
Uredniški odbor: Učenci 7. razreda OŠ Gorišnica, vključeni k izbirnemu predmetu Šolsko novinarstvo
Slike in risbe: otroci Vrtca Gorišnica in učenci OŠ Gorišnica
Foto: Mateja Matjašič Pevec, Klementina Lindič
Lektorica: Mateja Matjašič Pevec
Računalniško oblikovanje: Alinea tisk
Tisk: Alinea tisk
Naklada: 600
Izdajo časopisa sta omogočili Občina Gorišnica in Osnovna šola Gorišnica

Božična zgodba v naši vasi

Nekoč pred davnimi časi, je živel Božiček. Ime mu je bilo Oliver. Bil je stari, imel je lepe zobe, imel je lepo brado, bila je bela in se je lesketala kot bleščice in kristal. Doma je bil v lepi vasi, ki se ji reče Gorišnica. Božiček Oliver je bil dober, ker je v Gorišnico pripeljal darila. V vrtec je pripeljal veliko igrac. Kocke, frnikole, dojenčke, kuhinjo, knjige in žoge. Na igrišču je postavil gole, tobogane, ki so se lesketali in bili so oranžne in rdeče barve. Ko so se otroci peljali na toboganu, je bilo zelo super. Hvala, Božiček, so vsi zakričali. Šolo je spremenil v kino in vsak dan so jedli kokice in gledali filme. Na občino je pripeljal liste, na katere je župan pisal. Napisal je: »Dragi ljudje, bodite pridni in zdravi, dovolim vam, da lahko gradite hiše, hotele in gradove!« K zdravniku je nesel šampiljke, da jih dobijo pridni ljudje. Dal je tudi zdravila, da se bodo vsi pozdravili. V trgovino je Božiček Oliver nesel svoje izdelke, ki so jih prodajali. Božiček je ta denar imel, da je kupoval za druge darila. Na koncu se je vrnil domov in je bil srečen, ker so otroci bili pridni. Od sreče si je zapel pesem, ki gre takole:

*Božiček je najboljši, to vedo prav vsi,
da darila prinese ti.
Tralala, hopsasa,
Imamo enega jelena,
Ki ima kriva kolena.*

Skupina Zmajčki

BOŽIČNO-NOVOLETNE ŽELJE

UČENCI 7. b

- * Želim vam srečen božič, srečno novo leto in veliko dobre volje v letu. **Tadej Žuran**
- * Želim si veliko veselja, dobre volje in sreče, ki bi jo lahko delila tudi z drugimi. **Iza Visenjak**
- * Želim si, da bi bili vsi ljudje na božični večer skupaj, da bi bili srečni. **Michelle Törnär**
- * Želim vam veliko sreče, zdravja, uspehov v šoli in naj se vam uresničijo vse želje. **Anej Založnik**
- * Želim vam lepe in zasnežene praznike, vesel božič, lepa darila in veliko dobre volje. **Blaž Bezjak**
- * V novem letu si želim, da se nam vsem uresniči vse, kar si želimo in da dosežemo svoje cilje. **Aneja Toplak**
- * Želim vam srečo, zdravje in ljubezen. Veliko snežakov, smeha in vsega dobrega. **Naja Geč**
- * Ob koncu decembra bi se rad veselil s svojo družino in užival. V letu 2020 pa si želim boljših ocen. **Jaka Šacer**
- * Minilo je še eno leto in spet je čas za nekaj spodbudnih besed: veliko sreče, zdravja in naj bodo vaše težave zadnje skrbi. **Taj Kolarič**
- * Želim si, da ne bi bilo slabih želja in da bi bil božič bel. **Sara Čagran**

Snežaki, avtorji učenci 1. b

Snežaki, avtorji učenci 1. b